КИБАЛИОН

Изследване на херметичната философия на древен Египет и Гърция

от

ТРИМАТА ПОСВЕТЕНИ

"Устните на Мъдростта са затворени,
освен за ушите на Разбирането."

Издателство Аратрон
София

KYBALION
Three Initiates

КИБАЛИОН
Тримата Посветени

Първо издание на български език - 2000 г. от
Издателство АРАТРОН
п. к. 1587, София 1000

Мариана Василева - редактор

ISBN 954-626-147-5

На Хермес Трисмегист,
известен на древните египтяни като

"ВЕЛИКИЯТ ВЕЛИК"
и
"МАЙСТОРЪТ НА МАЙСТОРИТЕ"

тази малка книга за Херметичните учения е
почтително посветена.

СЪДЪРЖАНИЕ

В Ъ В Е Д Е Н И Е

За нас е голямо удоволствие да представим на вниманието на учениците и изследователите на Тайните учения тази малка книга, основаваща се върху древното Херметично учение. По този въпрос е написано твърде малко, независимо от многобройните позовавания върху Учението в много от книгите, посветени на окултизма. Така че мнозина ревностни изследователи на Истините на Мистериите без съмнение ще посрещнат благосклонно появата й.

Целта на тази книга не е да изложи някаква специална философия или учение, а по-скоро да даде на учениците една теза за Истината, и тя да послужи за помирение на различните части от окултното познание, които привидно са противоположни едни на други, а това често обезкуражава и обърква начинаещия в неговото изследване. Намерението ни не е да издигнем нов Храм на Знанието, а по-скоро да предоставим в ръцете на ученика Универсален ключ, с който да може да отвори много вътрешни врати в Храма на Мистерията, през чиито главни врати той вече е преминал.

Нито една друга част от окултното учение, притежавана от света, не е така старателно пазена, както фрагментите на Херметичното учение, което е достигнало до нас през вековете, изминали от времето, когато е бил жив неговият велик създател, Хермес Трисмегист, "писарят на боговете", живял в древен Египет

по времето, когато днешната човешка раса е била в своята младенческа възраст. Съвременник на Авраам и ако легендите са верни, наставник на този преподобен мъдрец, Хермес бил, и е, Великото централно Слънце на окултизма, чиито лъчи са осветлявали безбройните учения, провъзгласени оттогава насам. Всички основни и фундаментални концепции и учения, залегнали в езотеричните учения на всеки народ, могат да бъдат проследени обратно до Хермес. Дори корените на най-древните учения на Индия несъмнено се крият в оригиналното Херметично учение.

От земята на Ганг мнозина напреднали окултисти се отправяли към земята на Египет и отдавали почит на Майстора. От него придобивали Универсалния ключ, който обяснявал и примирявал различните им възгледи, и по този начин твърдо било установено Тайното Учение. От другите страни също пристигали образовани хора, като всички, без изключение, признавали Хермес за Майстор на Майсторите, а влиянието му било толкова голямо, че въпреки многобройните отклонения от пътя от страна на различните Майстори, живели през вековете в тези различни страни, все още може да се открие фундаментална прилика и съответствия, лежащи в основата на множество, често твърде различни теории, защитавани и проповядвани днес от окултистите от тези страни. Изучаващият сравнителни религии ще бъде в състояние да разбере влиянието на Херметичното учение във всяка религия, достойна за името си, известна днес на хората, независимо дали е мъртва, или е в пълната си сила в наше време. Винаги съществува определено съответствие, независимо от противоположните характеристики и Херметичното учение функционира като Великият помирител.

Жизненото дело на Хермес като че ли е по посока на планиране на великата Зародишна истина, която е израснала и разцъфтяла в толкова много странни форми, вместо да установи една школа по философия, която би доминирала световната мисъл. Независимо от това обаче оригиналните истини, преподадени от него, са били пазени непокътнати в първоначалната им чистота от неколцина мъже във всяка епоха, които, отхвърляйки голям брой полуобразовани ученици и последователи, спазвали Херметичния обичай и пазели своята истина за малцината, които били готови да я възприемат и овладеят. Истината се предавала от ръка на ръка между избрани. Във всяко поколение в различните страни по земята винаги имало малцина Посветени, които пазели жив свещения пламък на Херметичното учение. Тяхното желание винаги е било да използват своите фенери, за да запалят отново по-малките лампи на външния свят, когато светлината на истината се замъглявала и заоблачавала заради отхвърляне и когато по фитила започвала да полепва чужда материя. Винаги са съществували избрани, които да се грижат за олтара на Истината, върху който непрекъснато горяла Вечната лампа на Мъдростта. Тези хора посвещавали живота си на делото на любовта, което поетът е изразил така прекрасно в своите стихове:

"О, нека пламъкът не гасне! Разпалван век след век в неговата тъмна пещера - в неговите свещени храмове разпалван. Разпалван от чистите служители на любовта - нека пламъкът не гасне!"

Тези хора никога не са търсели популярност, нито многобройни последователи. Те са безразлични към тези неща, защото знаят колко малко във всяко поколение са тези, които са готови за истината или които

биха я познали, ако тя им бъде представена. Те запазват "силната храна за мъжете", докато на останалите доставят "мляко за бебета". Запазват своите бисери на мъдростта за малцината избрани, които оценяват стойността им и които ги носят в своите корони, вместо да ги хвърлят на материалистичните вулгарни прасета, които биха ги стъпкали в калта и размесили с отвратителната си мисловна храна. Но все пак тези мъже никога не са забравяли или пренебрегвали оригиналните учения на Хермес, що се отнася до предаването на словата на истината на онези, които са готови да ги приемат - учение, което е изразено в ***Кибалион*** по следния начин: "Когато се следват стъпките на Майстора, ушите на онези, които са готови за това Учение, се отварят широко." И на друго място: "Когато ушите на учениците са готови да чуят, се появяват устните, които да ги напълнят с мъдрост." Но обичайното им отношение винаги е било стриктно в съответствие с друг Херметичен афоризъм, също от Кибалион: "Устните на Мъдростта са затворени, освен за ушите на Разбирането."

Има хора, които са критикували това отношение на херметиците и са твърдели, че те не изразяват истинския дух чрез поведението си на уединяване и сдържаност. Краткият поглед назад към страниците на историята обаче ще покаже мъдростта на Майсторите, които били наясно с безполезността на опитите да учат света на това, което той или не е готов, или не желае да възприеме. Херметиците никога не са се стремели да бъдат мъченици, като вместо това скромно са наблюдавали отстрани със състрадателна усмивка на безмълвните си устни, докато "непосветените вдигали яростен шум относно тях" при обичайните си забавления на умъртвяване и подлагане на мъчения

на честните, но заблудени ентусиасти, които си въобразявали, че могат да наложат върху варварския народ истината, а тя можела да бъде разбрана единствено от избраните и напреднали по Пътя.

И духът на преследването все още не е умрял по земята. Има някои Херметични учения, които, ако бъдат публично провъзгласени, ще навлекат на проповядващите ги страхотното презрение и хулите на тълпата, която отново ще крещи "Разпни го! Разпни го!"

В тази малка книга сме се постарали да ви дадем представа за основните учения ***на. Кибалион,*** стремейки се да ви предоставим работните принципи, като ви оставим да ги приложите сами, вместо да се опитваме да разработваме учението в подробности. Ако вие сте истински ученик, ще успеете да разработите и да приложите тези "принципи - ако не сте, трябва да се развиете, тъй като в противен случай Херметичното учение ще бъде за вас просто "думи, думи, думи".

Тримата Посветени

Глава I

ХЕРМЕТИЧНАТА ФИЛОСОФИЯ

> ***"Устните на Мъдростта за затворени, освен за ушите на Разбирането."***
>
> Кибалион

От древния Египет водят началото си фундаментални езотерични и окултни учения, които в продължение на хиляди години са оказвали много силно влияние върху философиите на всички народи, нации и хора. Египет, домът на Пирамидите и Сфинкса, е родното място на Скритата мъдрост и Мистичните учения. От неговото Тайно учение са заимствали всички народи. Индия, Персия, Халдея, Мидия, Китай, Япония, Асирия, древна Гърция, Рим и други древни култури участвали свободно в празника на знанието, което Жреците и Майсторите от Страната на Изида така свободно осигурявали за онези, които идвали, готови да черпят от великия запас с Мистично и Окултно Познание, събрано от великите Майстори от тази древна страна.

В древния Египет живеели великите Адепти и Майстори, които никога не били надминати и които рядко били достигани през вековете, последвали техния тържествен полет от времето на дните на Великия Хермес. В Египет се намирала Великата ложа на Ложите на мистиците. През вратите на нейните Храмове

минавали Неофити, които след това като Жреци, Адепти и Майстори се отправяли към четирите края на света, носейки със себе си скъпоценното знание, с готовността, грижата и желанието да го предадат на онези, които били готови да го получат. Всички ученици на окултното признават, че са задължени на преподобните Майстори от тази древна страна.

Но сред великите Майстори на древен Египет някога живял един, когото Майсторите приветствали като "Майсторът на Майсторите". Този човек, ако наистина е бил "човек", е живял в Египет в най-дълбока древност. Бил е известен като Хермес Трисмегист. Той е бащата на Окултната мъдрост, основателят на астрологията, откривателят на алхимията. Подробностите за неговия живот са изгубени за историята заради отдалечеността във времето, въпреки че няколко от древните страни спорели помежду си за честта да бъдат негово родно място - и това преди хиляди години. Времето на пребиваването му в Египет, в това негово последно прераждане на тази планета, днес не е известно, но се отнася към първите дни на най-старите династии на Египет, много преди времето на Мойсей. Най-големите авторитети го разглеждат като съвременник на Авраам, а някои от еврейските традиции стигат толкова далеч да твърдят, че Авраам е получил част от мистичното си познание от самия Хермес.

С отминаването на годините след неговото напускане на това ниво на живота (традицията отбелязва, че той е живял триста години в плът и кръв) египтяните обожествяват Хермес и го превръщат в един от своите богове под името Тот. Години по-късно народът на древна Гърция също го приема за един от боговете си, наричайки го "Хермес, богът на Мъд-

ростта". Египтяните почитат паметта му в течение на много векове, на стотици векове, наричайки го "Писарят на Боговете", и му дават му отличителната древна титла "Трисмегист", която означава "Трижди Великият", "Великият Велик", "Най-великият" и т.н. Във всички древни страни името на Хермес Трисмегист било почитано и било синоним на "Извор на Мъдростта".

И до днес използваме термина "херметичен" със значението на "таен", "запечатан така, че нищо да не може да излезе" и т.н., и това е поради факта, че последователите на Хермес винаги са спазвали принципа на секретност в своите учения. Те не вярвали в това, "да се хвърлят бисери на свинете", а по-скоро защитавали позицията "мляко за бебетата; месо за мъжете" - две максими, познати на читателите на християнските свещени писания, но които египтяните са използвали векове преди християнската ера.

Тази политика на грижливо разпространение на истината винаги е била характерна за херметиците, чак до ден днешен. Херметичното учение може да се срещне във всички страни, сред всички религии, но никога не се отъждествява с една отделна страна, нито с отделна религиозна секта. Причината за това се дължи на предупреждението на древните Майстори да не се допусне Тайното учение да изкристализира във вяра. Мъдростта на това предупреждение е очевидна за всички, които изучават история. Древният окултизъм на Индия и Персия западнал и в основни линии е изгубен, което се дължи на факта, че Майсторите се превърнали в свещеници и по този начин смесили теологията с философията, в резултат на което окултизмът на Индия и Персия постепенно се изгубил сред морето от религиозни догми, култове,

вери и "богове". Същото станало и в древна Гърция и Рим. Същото се случило и с Херметичните учения на гностиците и първите християни, които са изгубени по времето на Константин, чиято желязна ръка задушила философията с одеялото на теологията, лишавайки християнската църква от това, което било самата й същност и дух, и принуждавайки я да върви слепешком в продължение на няколко века, преди да открие обратния път към древната си вяра. Признаците, очевидни за всички внимателни наблюдатели през този двадесети век, са, че днес църквата се стреми да се върне към древните си мистични учения.

Винаги обаче са съществували малцина души с вяра, които са пазели жив Пламъка, полагали са грижи за него и не позволявали светлината му да изгасне. И благодарение на тези верни сърца и безстрашни умове все още притежаваме истината. Но тя в никакъв случай не може да се открие в книгите. Тя е била предавана от Учител на Ученик, от Посветен на Жрец, от уста на ухо. Когато изобщо е била записвана, значението й е било забулвано в термините на алхимията и астрологията, така че само онези, които притежавали ключа, са можели да я прочетат правилно. Това се налагало, за да се избегне преследването от страна на теолозите през Средновековието, които воювали срещу Тайното Учение с огън и меч, с изгаряне на клада, окачване на бесилка и разпъване на кръст. Дори и днес могат да се открият съвсем малко надеждни книги за Херметичната философия, въпреки че тя се споменава безброй пъти в много книги, написани в различни етапи от окултизма. И все пак Херметичната философия е единственият Универсален ключ, който ще отвори всички врати на Окултните учения!

В древността съществувала компилация от някои

основни Херметични учения, предавани от учител на ученик, която била известна като "КИБАЛИОН", чието точно значение и смисъл е изгубено в продължение на няколко века. Това учение обаче е било познато на мнозина, на които е било предадено на четири очи в течение на вековете. Неговите наставления никога не са били записвани, или издавани, доколкото на нас ни е известно. Той представлявал просто сборник бт максими, аксиоми и предписания, които били неразбираеми за непосветените, но били разбирани с лекота от учениците, след като аксиомите, максимите и предписанията бивали обяснявани и илюстрирани с примери от Посветените в Херметичното учение на техните Неофити. Тези учения в действителност образуват основните принципи на "Изкуството на Херметичната алхимия", която, в противоположност на общото убеждение, се занимава с овладяването на Менталните сили, а не на Материалните елементи - Трансмутацията (превръщането) на даден вид Ментални вибрации в други, а не превръщането на един метал в друг. Легендите за "Философския камък", който превръща обикновените метали в злато, представляват алегория, отнасяща се до Херметичната философия, напълно ясна за всички ученици на истинския Херметизъм.

В тази малка книга, от която това е Първият урок, каним нашите ученици да разгледат Херметичните учения, както са изложени в КИБАЛИОН и както са обяснени от нас, смирените ученици на Ученията, които, въпреки че носят титлата Посветени, все още са ученици в стъпалата на ХЕРМЕС, Майсторът. Тук ви предлагаме много от максимите, аксиомите и предписанията на КИБАЛИОН, придружени от обяснения и примери, които считаме, че ще улеснят разбирането на ученията от страна на съвременните ученици, осо-

бено като се има предвид, че оригиналният текст нарочно е забулен с неясни термини.

Оригиналните максими, аксиоми и предписания на КИБАЛИОН са дадени в кавички. Нашият текст е изписан по обичайния начин в рамките на съдържанието на книгата. Вярваме, че многобройните ученици, на чието внимание сега предлагаме този малък труд, ще извлекат такава голяма полза от изучаването на неговите страници, каквато са извлекли и всички останали, които преди тях са вървели по същия Път към Майсторството през вековете, изминали от времето на ХЕРМЕС ТРИСМЕГИСТ, Майсторът на Майсторите, Великият Велик. По думите на КИБАЛИОН:

> "Когато се следват стъпките на Майстора, ушите на онези, които са готови за неговото Учение, се отварят широко." - ***Кибалион.***

> "Когато ушите на ученика са готови да чуят, тогава се появяват устните, които да ги напълнят с Мъдрост." - ***Кибалион***

Така че според Учението предаването на тази книга на онези, които са готови за наставлението, ще привлече вниманието на онези, които са подготвени да получат Учението. И по същия начин, когато ученикът е готов да получи истината, тогава тази малка книга ще достигне до него. Такъв е Законът. Херметичният принцип на причината и следствието, в неговия аспект на Закона за привличането, ще събере устните и ушите - ученикът и книгата. Нека да бъде!

Глава II

СЕДЕМТЕ ХЕРМЕТИЧНИ ПРИНЦИПА

> ***"Принципите на Истината са Седем; този, който ги познава с разбиране, притежава Универсалния ключ, пред чието докосване всички Врати на Храма бързо се отварят."***
>
> **Кибалион**

Седемте Херметични принципа, върху които се основава цялата Херметична философия, са следните:

I. ПРИНЦИПЪТ НА МЕНТАЛНОСТТА

II. ПРИНЦИПЪТ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

III. ПРИНЦИПЪТ НА ВИБРАЦИЯТА

IV. ПРИНЦИПЪТ НА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИТЕ

V. ПРИНЦИПЪТ НА РИТЪМА

VI. ПРИНЦИПЪТ НА ПРИЧИНАТА И СЛЕДСТВИЕТО

VII. ПРИНЦИПЪТ НА РОДА

Тези Седем принципа ще бъдат разгледани и обяснени в хода на уроците. Сега обаче ще дадем кратко обяснение на всеки от тях.

I. ПРИНЦИПЪТ НА МЕНТАЛНОСТТА

"ЦЯЛОТО е УМ; Светът е Ментален."

Кибалион

Този Принцип е въплъщение на истината, че "Всичко е Ум". Той означава, че ЦЯЛОТО (което е Субстанционалната реалност, лежаща в основата на всички външни явления и прояви, които ние познаваме с имената "Материалния свят", "Феномените на Живота", "Материя", "Енергия"; накратко, всичко това, което е видимо за материалните ни сетива) е ДУХ, който сам по себе си е НЕПОЗНАВАЕМ и НЕОПРЕДЕЛИМ, но който може да се разглежда и да се приеме за УНИВЕРСАЛЕН, БЕЗКРАЕН, ЖИВ УМ. Той обяснява също така, че целият феноменален Свят, или Вселена, е просто едно Ментално творение на ЦЯЛОТО, подчинено на Законите на сътворените неща, и че Светът като цяло и всички негови части, или единици, притежават свое битие в Ума на ЦЯЛОТО, в който Ум ние "живеем, движим се и притежаваме свое битие". Този Принцип, формулирайки Менталната природа на Света, лесно обяснява цялото разнообразие от ментални и психически феномени, които заемат такава голяма част от общественото внимание и които без подобно обяснение са неразбираеми и не се поддават на научна трактовка. Разбирането на Великия Херметичен принцип на менталността позволява на индивида лесно да схване законите на Менталния Свят и да приложи същите за собственото си благополучие и напредък. Херметичният ученик има въз-

можност да приложи интелигентно великите Ментални закони, вместо да ги използва по случаен начин. Разполагайки с Универсалния ключ, ученикът може да отключи многобройните врати на менталния и психически храм на знанието и да влезе свободно и с разбиране в него. Този Принцип обяснява истинската природа на понятия като "Енергия", "Сила" и "Материя"; защо и как всички те са подвластни на Овладяването на Ума. Един от старите херметични Майстори преди много години пише: "Този, който схване истината за Менталната природа на Света, е напреднал значително по Пътя към Майсторството." И тези думи са толкова верни днес, колкото и по времето, когато са били написани за първи път. Без този Универсален ключ Майсторството е невъзможно и ученикът чука напразно на вратите на Храма.

II. ПРИНЦИПЪТ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

"Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе."

Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че винаги съществува Съответствие между законите и явленията от различните нива на Съществуването и Живота. Старата Херметична аксиома, изложена в тези думи, е: "Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе." Схващането на този Принцип дава на индивида средствата за решаване на множество неясни парадокси и скрити тайни на Природата. Съществуват нива, които са извън възможностите на нашето разби-

ране, но когато приложим Принципа на съответствието към тях, сме в състояние да разберем много от това, което иначе би било неразбираемо за нас. Този Принцип има универсално приложение и проявление на различните нива на материалния, менталния и духовния свят - той е Универсален закон. Древните херметици разглеждат този Принцип като един от най-важните мисловни инструменти, чрез който човек е в състояние да надзърне зад преградите, скриващи от погледа Непознатото. Използването му позволява дори да се отмести Булото на Изида до степен, че да може да се хвърли поглед към лицето на богинята. Точно както познаването на принципите на геометрията позволява на човека да измери отдалечените звезди и техните движения, докато се намира в своята обсерватория, така познаването на Принципа на съответствието позволява на Човека да прави разумни заключения от Известното към Неизвестното. Изучавайки монадата, той разбира архангела.

III. ПРИНЦИПЪТ НА ВИБРАЦИЯТА

"Нищо не е в покой; всичко се движи; всичко вибрира."

Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че "всичко е в движение", "всичко вибрира", "нищо не е в покой" - факти, които съвременната наука потвърждава и които всяко ново научно откритие доказва. И все пак този Херметичен принцип е формулиран преди хиляди години от Майсторите на древен Египет. Той обяс-

нява, че различията между различните прояви на Материята, Енергията, Ума и дори Духа са резултат главно от различната честота на Вибрацията. От ЦЯЛОТО, което е Чистият Дух, надолу до най-грубата форма на Материята всичко трепти - колкото по-силна е вибрацията, толкова по-високо е нейното място в скалата. Вибрацията на Духа е с такава огромна сила и честота, че на практика той е в покой - точно както едно бързовъртящо се колело изглежда неподвижно. На другия край на скалата са грубите форми на материята, чиито вибрации са толкова бавни, че изглеждат неподвижни. Между тези два полюса са разположени милиони вибрации с различна честота. От частицата и електрона, атома и молекулата, до световете и вселените, всичко вибрира. Това е истина и за нивото на енергията и силата (които не са нищо друго, освен различни степени на вибрация), и за менталните нива (чиито състояния зависят от вибрацията), и дори за духовните нива. Разбирането на този Принцип, с подходящите формули, позволява на херметичните ученици да контролират собствените си мисловни вибрации, както и тези на другите хора. Майсторите също прилагат този Принцип за овладяването на природните явления по различни начини. "Този, който разбира Принципа на вибрацията, държи скиптъра на силата", казва един от старите автори.

IV. ПРИНЦИПЪТ НА ПРОТИВОПОЛОЖНОСТИТЕ

"Всичко е двойствено; всяко нещо притежава два полюса; всяко нещо има своя противоположност; еднаквото и различното са едно и също; противоположностите са еднакви по своята природа, но са различни по степен; противоположностите се привличат; всички истини са полуистини; всички парадокси могат да се помирят."

Кибалион

Този Принцип е олицетворение на истината, че "всичко е двойствено", "всяко нещо притежава два полюса", "всяко нещо има своя противоположност", като всяко от тези твърдения представлява стара Херметична аксиома. Той обяснява старите парадокси, които са обърквали толкова много хора, формулирани по следния начин: "тезата и антитезата са тъждествени по своята природа, но се различават по своята степен"; "противоположностите са еднакви, различавайки се единствено по степен"; "двойката противоположности могат да бъдат помирени"; "противоположностите се привличат"; "всяко нещо съществува и не съществува в един и същи момент"; "всички истини не са нищо друго освен полуистини"; "всяка истина е половин неистина"; "съществуват две страни за всяко нещо" и т.н., и т.н. Той обяснява, че във всяко нещо съществуват два полюса, или два противоположни аспекта, и че тези "противоположности" са наистина

само двата крайни момента на едно и също нещо, с редица междинни степени между тях. За илюстрация: топлина и студ, макар и "противоположни", в действителност са едно и също нещо, като различията се изразяват просто в степента на едно и също нещо. Погледнете термометъра и се опитайте да разберете, дали можете да откриете къде свършва "топлината" и къде започва "студът"! Не съществува такова нещо, като "абсолютна топлина" или "абсолютен студ" - двата термина "топлина" и "студ" просто показват различни степени на едно и също нещо и това "едно и също нещо", което се проявява като "топлина" и "студ", представлява просто форма, разновидност и степен на Вибрацията. Така "топлина" и "студ" са просто "двата полюса" на това, което наричаме "Топлина" - и явленията, които спадат към нея, са прояви на Принципа на противоположностите. Същият Принцип се проявява в случая със "светлината и мрака", които са едно и също нещо, а разликата се състои в различните степени между двата полюса на явлението. Къде свършва "тъмнината" и започва "светлината"? Каква е разликата между "голямо и малко"? Между "твърдо и меко"? Между "черно и бяло"? Между "остро и тъпо"? Между "шумно и тихо"? Между "високо и ниско"? Между "положително и отрицателно"? Принципът на противоположностите обяснява тези парадокси и нито един друг Принцип не може да го замести. Същият Принцип функционира на Ментално ниво. Нека вземем един радикален и краен пример - този за "любовта и омразата", две ментални състояния, които, както изглежда, са абсолютно различни. И все пак съществуват степени на Омраза и степени на Любов, както и една средна точка, при която използваме термини като "харесвам"

или "не харесвам", които преминават едно в друго толкова постепенно, че понякога не знаем дали "харесваме", "не харесваме", или "нито едно от двете". И всички те са просто степени на едно и също нещо, както ще се уверите, ако за момент се замислите. И дори нещо повече (което според херметиците е и по-важното) - възможно е вибрациите на Омразата да се променят във вибрации на Любовта както в собствения ум, така и в умовете на другите. Мнозина от вас, които четат тези редове, лично са преживявали неволния бърз преход от Любов към Омраза, както и обратното. И вие следователно ще разберете възможността да бъде извършено това като се използва Волята с помощта на херметичните формули. "Добро" и "Зло" са само полюси на едно и също нещо и херметиците разбират изкуството на превръщането на Злото в Добро с помощта на приложението на Принципа на противоположностите. Накратко, "Изкуството на поляризацията" се превръща в етап от "Менталната алхи¬мия", известна и практикувана от древните и съвременни херметични Майстори. Разбирането на Принципите ще позволи на индивида да промени собствената си Противоположност, както и тази на другите хора, ако отдели необходимото време и усилия за овладяването на изкуството.

V. ПРИНЦИПЪТ НА РИТЪМА

"Всичко тече навътре и навън; всяко нещо има своите приливи и отливи; люлеенето на махалото присъства във всяко нещо; ритъмът на залюляването надясно е ритъмът на залюляването наляво; ритъмът се уравновесява."

Кибалион

Този Принцип олицетворява истината, че във всяко нещо се проявява едно равномерно движение - напред и назад, изливане и вливане, люлеене напред и назад, махалообразно движение, прилив и отлив, най-висока и най-ниска точка на вълната - между двата полюса, които съществуват в съответствие с Принципа на противоположността, описан преди малко. Винаги съществува действие и противодействие, движение напред и назад, издигане и спускане. Това се проявява в явленията на Света, звездите, космоса, хората, животните, ума, енергията и материята. Този закон се проявява в създаването и унищожаването на световете, във възхода и залеза на народите, в живота на всички неща и накрая в менталните състояния на Човека (и именно при него според херметиците разбирането на Принципа има най-голямо значение). Херметиците са разбрали този Принцип, откривайки универсалното му приложение, а освен това са открили известни средства за преодоляване на неговите последици в себе си с помощта на използването на подходящи формули и методи. Те прилагат Менталния закон за неутрализацията. Не могат да анули-

рат действието на Принципа или да предизвикат преустановяването на действието му, но са се научили как да избягват неговите въздействия върху себе си до известна степен, зависеща от Овладяването на Принципа. Научили са се как да го ИЗПОЛЗВАТ, вместо да бъдат ИЗПОЛЗВАНИ от него. От този и други подобни методи се състои Изкуството на херметиците. Майсторът на Херметизма поляризира самия себе си до степен, в която желае да е в покой, и след това неутрализира Ритмичното люлеене на махалото, което би се стремило да го премести в другата противоположност. Всички индивиди, които са достигнали до определено ниво на Владеене на себе си, го правят в някаква степен, повече или по-малко несъзнателно, но Майсторът го прави съзнателно и чрез използването на своята Воля и достига до степен на Равновесие и Ментална Устойчивост, почти невероятна за голяма част от хората, които се люшкат напред-назад като махало. Този Принцип, както и Принципът за противоположностите, е бил задълбочено изучаван от херметиците и методите за неговото неутрализиране, противодействие и ИЗПОЛЗВАНЕ образуват важна част от Херметичната ментална алхимия.

VI. ПРИНЦИПЪТ НА ПРИЧИНАТА И СЛЕДСТВИЕТО

"Всяка Причина има свое Следствие; всяко Следствие има своя Причина; всяко нещо се случва в съответствие със Закона; Случайност не е нищо друго, освен името на Закона, който не е познат; съществуват много нива на причиняване, но нищо не се изплъзва от Закона."

Кибалион

Този Принцип олицетворява факта, че съществува Причина за всяко Следствие и Следствие от всяка Причина. Той обяснява, че "всяко нещо се Случва в съответствие със Закона", че нищо никога не се случва "просто така", че не съществува такова нещо като Случайност; че макар и да съществуват различни нива на Причина и Следствие, по-горното доминира над по-долните нива и нищо никога не може да се изплъзне на Закона. Херметиците познават изкуството и методите за издигане над обикновеното ниво на Причина и Следствие до известна степен и с помощта на ментално издигане до по-високо ниво те се превръщат в Причинители, вместо в Следствия. Обикновените хора са носени, подчинени на обстоятелствата; волята и желанията на другите са по-силни от тях. Наследственост, внушение и други външни причини ги движат като пешки върху шахматната дъска на Живота. Майсторите обаче, издигайки се до горното ниво, владеят своите настроения, характери, качества и способности, както и заобикалящата ги среда. Те помагат да се

ИГРАЕ ИГРАТА НА ЖИВОТА, вместо да бъдат иг¬рани и тласкани от чужда воля и от заобикалящата ги среда. ИЗПОЛЗВАТ Принципа, вместо да бъдат негови инструменти. Майсторите се подчиняват на Причиняването на по-висшите нива, но помагат да се УПРАВЛЯВА на собственото им ниво. В това твърдение се съдържа концентрираното богатство на Херметичното познание - който може, да го прочете.

VII. ПРИНЦИПЪТ НА РОДА

"Родът е във всичко; всяко нещо притежава свой Мъжки и Женски принцип; Родът се проявява на всички нива."

Кибалион

Този Принцип е олицетворение на истината, че съществува РОД, проявяващ се във всичко - Мъжкият и Женски принцип функционират постоянно. Това е истина не само за Физическото ниво, но и за Ментал¬ното и дори за Духовното ниво. На Физическо ниво Принципът се проявява като ПОЛ, на по-високите нива приема по-висши форми, но Принципът винаги си остава същият. Всяко сътворяване - физическо, ментално или духовно - е невъзможно без този Принцип. Разбирането на неговите закони ще хвърли светлина върху много въпроси, които са смущавали ума на хората. Принципът на рода функционира дори в направлението на пораждането, възстановяването и сътворяването. Всяко нещо и всеки индивид съдържа двата Елемента или Принципа, или този велик Принцип, в себе си. Всяко нещо от Мъжки род притежава и Елемент от Женски род; всяко нещо от Женски род

съдържа и Мъжки принцип. Ако искате да разберете философията на Менталното и Духовно Сътворяване, Пораждане и Възстановяване, трябва да разберете и да усвоите този Херметичен принцип. Той съдържа решението на много загадки на живота. Предупреждаваме ви, че този Принцип няма връзка с многобройните недостойни, вредни и гибелни похотливи теории, учения и практики, които се разпространяват под най-различни фантастични имена и които представляват унижаване на великия естествен Принцип на рода. Такива недостойни пробуждания на древните позорни форми на Фалосизма са с тенденцията да унищожават ума, тялото и душата и Херметичната философия винаги е отправяла предупреждение против подобни ретроградни учения, насочени към похотта, безнравствеността и извращаването на принципите на Природата. Ако се стремите към подобни учения, трябва да потърсите някъде другаде - в това отношение Херметизмът не съдържа нищо за вас. За чистия всички неща са чисти; за долния всички неща са долни.

Глава III

МЕНТАЛНА ТРАНСМУТАЦИЯ

"Умът (както и металите и елементите) може да бъде променян от състояние в състояние, от степен в степен, от положение в положение, от полюс в полюс, от вибрация във вибрация. Истинската Херметична трансмутация представлява Ментално изкуство."

Кибалион

Както казахме, херметиците били първите алхимици, астролози и психолози, като Хермес е създателят на тези школи на мисълта. От астрологията се е развила съвременната астрономия; от алхимията е възникнала съвременната химия; от мистичната психология се е развила съвременната психология с различните й школи. Но не трябва да се предполага, че древните са били в неведение относно това, което съвременните научни направления считат, че е тяхно изключително и специално завоевание. Записите, гравирани върху камъни в древния Египет, убедително показват, че древните са притежавали пълно и изчерпателно познание по астрономия. Самото изграждане на пирамидите е демонстрация на връзката между техния замисъл и усвояването на астрономията. Освен това те не са били невежи и в областта на химията, защото фрагменти от древните

съчинения показват, че са познавали химическите свойства на нещата. Всъщност древните теории в сферата на физиката постепенно се потвърждават от последните открития на съвременната наука, особено онези, свързани със състава на материята. Не трябва също така трябва да се предполага, че не са били запознати с така наречените съвременни открития в психологията - напротив, египтяните били твърде вещи в науката за психиката, в частност в онези раздели, които съвременните научни школи пренебрегват, но които въпреки всичко са възникнали под името "психическа наука", а това обърква днешните психолози и ги кара с нежелание да признават, че "в края на краищата в това може би има нещо".

Истината е, че под материалната химия, астрономия и психология (т.е. психологията на нейния етап на "действие на мозъка") древните притежавали познание за трансценденталната астрономия, наречена астрология; за трансценденталната химия, наречена алхимия; за трансценденталната психология, наречена мистична психология. Те притежавали Вътрешното знание, както и Външното знание, докато съвременните учени разполагат единствено с последното. Сред многобройните тайни клонове на познанието, притежавани от херметиците, бил и този, известен като Ментална трансмутация, съставляващ предмета на настоящия урок.

"Трансмутация" е термин, който обикновено се използва за означаване на древното изкуство за превръщането на металите - в частност на обикновените метали в злато. Думата Transmute означава "да променя от една природа, форма или субстанция в друга; да преобразувам" (Уебстър). И съответно "Ментална трансмутация" означава изкуството на промяната и

преобразуването на психичните състояния, форми и условия в други. По този начин можете да разберете, че Менталната трансмутация представлява "Изкуството на Менталната химия", ако харесвате този термин - форма на практическа Мистична психология.

Но това означава много повече, отколкото ви се струва на пръв поглед. Трансмутацията, алхимията или химията на Ментално ниво имат, разбира се, достатъчно важни последици и ако изкуството се ограничи само с това, то пак ще бъде един от най-важните клонове на науката, известни на човека. Това обаче е само началото. Нека видим защо!

Първият от Седемте херметични принципа е Принципът на менталността, чиято аксиома е "ЦЯЛОТО е Умът; Светът е Ментален", което означава, че Основната реалност на Света е Умът; а самият Свят е Ментален, т. е. "съществува в Ума на ЦЯЛОТО". Ще се спрем на този Принцип в следващите уроци, но нека разгледаме следствието от него, ако приемем, че той е истината.

Ако Светът е Ментален по своята природа, в такъв случай Менталната трансмутация трябва да представлява изкуството на ПРОМЯНА НА УСЛОВИЯТА НА СВЕТА, наред с промяната на Материята, Силата и Ума. Вие разбирате следователно, че Менталната трансмутация наистина е "Магия", за която древните автори са имали толкова много да кажат в своите мистични произведения и относно която са дали толкова малко практически наставления. Ако Всичко е Ментално, в такъв случай изкуството, позволяващо на някой да преобразува менталните състояния, трябва да превръща Майстора в човек, който контролира материалните условия, както и тези, които обикновено се наричат "ментални".

Всъщност само напредналите Ментални алхимици са били способни да достигнат до степента на силата, необходима, за да се контролират грубите физически състояния, например контролът върху елементите на Природата, предизвикването или спирането на бури, предизвикването или спирането на земетресения и други мащабни природни катаклизми. Но това, че такива хора са съществували и съществуват и днес, е въпрос на ревностна вяра за всички напреднали окултисти от всички школи. Най-добрите учители убеждават своите ученици, че Майсторите съществуват и притежават такива способности, предизвиквайки преживявания, които потвърждават тези убеждения и твърдения. Тези Майстори не правят публични демонстрации на способностите си, а се стремят към уединение и отбягват човешките тълпи, за да вървят по-успешно по Пътя на Постижението. Споменаваме тяхното съществуване на този етап, просто за да привлечем вниманието ви към факта, че силата им е изцяло Ментална и функционира в сферата на по-висшата Ментална трансмутация, подчиняваща се на Херметичния принцип на менталността. "Светът е ментален." - Кибалион.

Но учениците и херметиците от по-ниска степен в сравнение с Майсторите - Посветените и Учителите - са способни свободно да работят на Менталното ниво, в сферата на Менталната трансмутация. Всъщност всичко онова, което наричаме "психически феномени", "ментално въздействие", "ментална наука", "феномени на новата мисъл" и т.н., функционира в същата обща сфера, защото има само един принцип, който действа, независимо с какво име ще бъде наречено явлението.

Ученикът и практикуващият Ментална трансмутация действа на Ментално ниво, преобразувайки

менталните състояния, условия и т.н. в други според различни формули, повече или по-малко ефикасни. Различните "лечения", "утвърждения", "отхвърляния" и т.н. на школите на менталната наука са просто формули на Херметичното изкуство, често твърде несъвършени и ненаучни. Повечето от съвременните практикуващи са твърде невежи в сравнение с древните Майстори, тъй като им липсва фундаменталното познание, върху което се основава работата.

С помощта на Херметичните методи могат да се променят или преобразуват не само менталните състояния и т.н. на нечий Аз, но и състоянията на другите хора могат и непрекъснато се променят по този начин, обикновено несъзнателно, но често и съзнателно, от някой, който познава законите и принципите, когато засегнатите хора не са запознати с принципите на самозащита. И дори нещо повече - както много ученици и практикуващи съвременната ментална наука знаят, всяко материално състояние, зависещо от ума на другите хора, може да бъде променено или преобразувано в съответствие с ревностното желание, воля и "третиране" на човека, желаещ променени условия на живот. В момента обществеността е така повърхностно информирана относно тези неща, че не считаме за необходимо да го обсъждаме надълго и нашироко, тъй като целта ни на този етап е просто да посочим Херметичния принцип и изкуство, които са в основата на различните форми на практиката, добра и лоша, защото силата може да се използва в противоположни посоки в съответствие с Херметичния принцип на противоположностите.

В тази малка книга ще изложим основните принципи на Менталната трансмутация, така че всеки, който я прочете, да може да разбере Основните прин-

ципи, и по този начин да притежава Универсалния ключ, който ще отключи многобройните врати на Принципа на противоположностите.

Сега ще преминем към разглеждане на първия от седемте Херметични принципа - Принципът на менталността, в който е обяснена истината, че "ЦЯЛОТО е Умът; Светът е Ментален", по думите на Кибалион. От нашите ученици изискваме тяхното задълбочено внимание и внимателно изучаване на този велик Принцип, тъй като той действително е Основният принцип на цялата Херметична философия и на Херметичното изкуство на Менталната трансмутация.

Глава IV

ЦЯЛОТО

> ***"Под и зад Света на Времето, Пространството и Промяната, винаги се открива Субстанциалната реалност - Фундаменталната истина."***
>
> Кибалион

"Субстанция" означава "това, което е в основата на всички външни явления; същностната реалност; нещото в себе си" и т.н. "Субстанциална" означава "наистина съществуваща; същностният елемент; реалната" и други. "Реалност" означава "състоянието да си реален, истински, траещ, валиден, фиксиран, постоянен, действителен" и т.н.

Най-отдолу и като основа на всички външни прояви или явления винаги трябва да съществува Субстанциална реалност. Това е Законът. Човек, разглеждайки Света, чиито елемент е той, не забелязва нищо друго, освен промяна на материята, на силите и менталните състояния. Вижда, че в действителност нищо не Е, а че всичко се ОБРАЗУВА и ПРОМЕНЯ. Нищо не остава неизменно - всичко се ражда, развива, умира; точно в момента, в който дадено нещо достига своя връх, то започва да запада; законът за ритъма функционира непрекъснато - не съществува реалност, трайно качество, неподвижност или субстанционал¬ност в каквото и да е и нищо не е постоянно, освен

Промяната. Той вижда всички неща да се развиват от други неща и да се разтварят в други неща - едно непрекъснато действие и противодействие, вливане и изливане, създаване и разрушаване, градеж и упадък, раждане, растеж, смърт. Нищо не оцелява, освен Промяната. И ако той е мислещ човек, разбира, че всички тези променящи се неща трябва да не са нищо друго, освен явления или прояви на една и съща Основна сила - на някаква Субстанциална реалност.

Всички мислители във всички страни и във всички времена са приели необходимостта да постулират съществуването на тази Субстанциална реалност. Всички философии, които заслужават това име, са се основавали върху тази мисъл. Хората са дали на тази Субстанциална реалност много имена - някои са я нарекли Бог (с най-различни имена), други са я нарекли "Безкрайната и Вечна Енергия", други са се опитали да я нарекат "Материя" - но всички са признавали нейното съществуване. Тя е очевидна сама по себе си - не се нуждае от доказателство.

В тези уроци сме последвали примера на някои от най-известните световни мислители, древни и съвременни херметични Майстори и сме нарекли тази Основна сила, тази Субстанциална реалност, с херметичното име "ЦЯЛОТО", термин, който според нас е най-подходящ в сравнение с всички останали, използвани от Човека за ТОВА, което е извън границите на имената и термините.

Приемаме и пропагандираме възгледа на великите херметични мислители от всички времена, както и този на просветлените души, които са достигнали по-висшите нива на съществуване и които твърдят, че вътрешната природа на ЦЯЛОТО е НЕПОЗНАВАЕМА. Това трябва да е така, защото нищо освен самото ЦЯЛО не може да схване собствената си природа и битие.

Херметиците вярват и учат, че ЦЯЛОТО "в себе си" е и трябва винаги да бъде НЕПОЗНАВАЕМО. Те разглеждат всички теории, предположения и спекулации на теолозите и метафизиците по отношение на вътрешната природа на ЦЯЛОТО просто като някакви детински усилия на смъртния ум да разбере тайната на Безкрайното. Подобни усилия винаги са претърпявали неуспех и винаги ще претърпяват неуспех поради самото естество на задачата. Този, който се стреми към подобни изследвания, се лута в лабиринта на мисълта, докато изгуби всякакъв здрав разум, действие или поведение и стане напълно негоден за задачата на живота. Той е като катерица, която тича неистово по преградите на въртящото се колело в клетката си, пътувайки безспир, без да достигне до никъде - накрая тя все още е затворник, намиращ се на мястото, откъдето е тръгнал.

Още по-самонадеяни са онези, които се опитват да припишат на ЦЯЛОТО собствената си индивидуалност, качества, свойства, характеристики и атрибути, приписвайки на ЦЯЛОТО човешки емоции, чувства и характеристики, дори до най-незначителните качества на хората като ревност, податливост към ласкателства и гордост, желание за жертвоприношения и култове и всички останали отживелици от детството на човечеството. Подобни идеи не са достойни за израстналите мъже и жени и бързо биват отхвърлени.

(Тук може би е подходящо да заявим, че ние правим разлика между религия и теология - между философия и метафизика. Религията, според нас, означава интуитивното разбиране на съществуването на ЦЯЛОТО, както и връзката на човека с него; докато теология означава опитите на хората да му припишат

индивидуалност, качества и характеристики. Техните теории се отнасят до неговите дела, воля, желания, планове и замисли и включват предположението им за функцията на "средните хора" между ЦЯЛОТО и хората. Според нас философията означава изследване на познаваемите и мислими неща, докато метафизиката означава опит изследването да се изнесе извън границите и да се пренесе в непознаваемите и немислими сфери, при това със същата тенденция като тази на теологията. Следователно както религията, така и философията за нас са неща, които имат корени в Реалността, докато теологията и метафизиката са като счупени тръстикови стъбла, чиито корени са в плаващите пясъци на невежеството, без да предоставят нищо друго освен най-несигурната опора за ума или душата на Човека. Ние не настояваме нашите ученици да приемат посочените дефиниции, а просто ги споменаваме, за да посочим позицията си. Във всеки случай в уроците ни ще чуете съвсем малко за теологията и метафизиката.)

Но макар че основната природа на ЦЯЛОТО е Непознаваема, съществуват определени истини, свързани с нейното съществуване, които човешкият ум установява, че е принуден да приеме. Проверката на тези съобщения представлява подходящ предмет на изследване, особено когато са в съответствие със съобщенията на Просветлените на по-високите нива. За това изследване сега ви каним.

> ***"На ТОВА, което е Фундаменталната истина - Субстанционалната реалност - не може да се даде име, но Мъдреците я наричат ЦЯЛОТО."***
>
> Кибалион

"В своята Същност ЦЯЛОТО е НЕПОЗНАВАЕМО."

Кибалион

"Но съобщението на Разума трябва да се приеме радушно и да се отнасяме към него с уважение."

Кибалион

Човешкият разум, чиито съобщения трябва да приемаме, доколкото изобщо мислим, ни информира относно ЦЯЛОТО за следното, при това без да се опитваме да махнем булото на Непознаваемото:

(1) ЦЯЛОТО трябва да бъде ВСИЧКО, което РЕАЛНОСТТА ПРЕДСТАВЛЯВА. Нищо не може да съществува извън ЦЯЛОТО, иначе ЦЯЛОТО не би било ЦЯЛОТО.

(2) ЦЯЛОТО трябва да бъде БЕЗКРАЙНО, защото няма нищо друго, което да определи, ограничи, огради, да постави граници или да намали ЦЯЛОТО. То трябва да е Безкрайно във Времето или ВЕЧНО; трябва да е съществувало винаги, защото не съществува нищо друго, което някога да го е създало, защото никога от нищо не може да възникне нещо и ако то някога "не е било", дори и за един-единствен миг, то нямаше "да бъде" и сега - то трябва да съществува вечно, защото не съществува нищо, което да го разруши и то никога не може да "не бъде", дори и за миг, защото нещо никога не може да се превърне в нищо. Трябва да е Безкрайно в Пространството - трябва

да е Навсякъде, защото не съществува място извън ЦЯЛОТО; не може да бъде друго, освен непрекъснатост в Пространството, без прекъсване, спиране, отделяне или преставане, защото не съществува нещо, което да прекъсне, раздели или спре неговата непрекъснатост, и нещо, с което да се "запълнят празнините". То трябва да бъде Безкрайно по Сила, или Абсолютно, защото нищо не може да го ограничи, огради, сдържи или причини - то не е подчинено на никаква друга Сила, защото не съществува друга Сила.

(3) ЦЯЛОТО трябва да бъде НЕИЗМЕННО или да не е подложено на промяна в действителната си природа, защото не съществува нещо, което да предизвика промени в него, нещо, в което то да може да се промени, нито от което да произлезе неговата промяна. Към него не може да се добави, от него не може да се извади; не се увеличава, нито намалява; не става по-голямо, нито по-малко в каквото и да е отношение. То трябва винаги да е било и трябва винаги да остане точно такова, каквото е в момента - ЦЯЛОТО - никога не е имало, няма и никога няма да има нещо друго, в което то може да се промени.

След като ЦЯЛОТО е Безкрайното, Абсолютното, Вечното и Неизменното, от това трябва да следва, че нищо, което е крайно, изменяемо, нетрайно и причинено, не може да бъде ЦЯЛОТО. И тъй като не съществува Нищо извън ЦЯЛОТО в Реалността, в такъв случай всички подобни крайни неща трябва да бъдат като Нищо в Реалността. Не се отчайвайте, нито се плашете - не се опитваме да ви заведем в сферата

на християнската наука под прикритието на Херметичната философия. Съществува Примиряване на това привидно противоречиво състояние на нещата. Бъдете търпеливи, ще стигнем и до него.

Забелязваме около нас това, което се нарича "Материя" и което образува физическата основа на всички форми. Дали ЦЯЛОТО не е просто Материя? Съвсем не! Материята не може да прояви Живота или Ума и тъй като Животът и Умът се проявяват в Света, ЦЯЛОТО не може да бъде Материя, тъй като нищо не се издига по-високо от собствения си източник - нищо никога не се проявява в следствие, което да не се е криело в причината; нищо не се проявява като следствие, ако преди това не е било включено в дадена предпоставка. Освен това съвременната наука ни информира, че не съществува такова нещо като Материя - че това, което ние наричаме Материя, е просто "забавена енергия или сила", т.е. енергия или сила с по-ниска честота на трептене. Както един съвременен автор писа: "Материята се превърна в Мистерия." Дори материалистичната наука се отказа от теорията за "Материята" и сега се гради върху основата на "Енергията".

В такъв случай дали ЦЯЛОТО е просто Енергия или Сила? Не е Енергия или Сила в смисъла, в който материалистите използват тези термини, тъй като тяхната енергия и сила са слепи, механични неща, лишени от Живот или Ум. Животът и Умът никога не могат да се развият от сляпата Енергия или Сила, поради посочената преди малко причина: "Нищо не може да се издигне по-високо от своя източник, нищо не може да се развие, ако преди това не се съдържа, нищо не може да се прояви в следствието, ако не присъства в причината." И така, ЦЯЛОТО не може да

бъде просто Енергия или Сила, защото, така да се каже, тогава не биха съществували такива неща като Живот и Ум. Ние знаем най-добре това, тъй като сме Живи и използваме Ума, за да разглеждаме самия този въпрос, а същото важи и за онези, които твърдят, че Енергията или Силата е Всичко.

Какво в такъв случай стои по-високо от Материята или Енергията, за които ние знаем, че съществуват в Света? ЖИВОТЪТ И УМЪТ! Животът и Умът във всичките им разнообразни степени на разгръщане! "В такъв случай, ще попитате вие, нима искате да ни кажете, че ЦЯЛОТО е ЖИВОТЪТ и УМЪТ?" Нашият отговор е и "да", и "не". Ако имате предвид Живота и Ума по начина, по който ние, незначителните смъртни, ги познаваме, казваме "не"! ЦЯЛОТО не е това! "Какъв вид Живот и Ум имате предвид тогава?", ще попитате вие.

Отговорът е: "ЖИВИЯТ УМ, доколкото става въпрос за нещо, което е над това, което смъртните познават под тези думи, тъй като Животът и Умът са по-висши от механичните сили или материята - БЕЗКРАЙНИЯТ ЖИВ УМ, сравнен с крайния Живот и Ум." Имаме предвид това, което имат предвид просветлените души, когато произнасят почтително думата "ДУХ".

"ЦЯЛОТО" е Безкрайният жив ум - Просветленият го нарича ДУХ!

Глава V

МЕНТАЛНИЯТ СВЯТ

"Светът е Ментален - съдържащ се в Ума на ЦЯЛОТО."

Кибалион

ЦЯЛОТО е ДУХЪТ! Но какво е Духът? На този въпрос не може да се отговори поради това, че неговата дефиниция на практика е тази на ЦЯЛОТО, което не може да бъде обяснено или дефинирано. Духът е просто едно име, което хората дават на най-висшето понятие за Безкрайния жив ум - той означава "Истинската същност", означава Живият ум, толкова по-висш от Живота и Ума такива, каквито ние ги познаваме, колкото последните са по-висши от механичната Енергия и Материя. Духът излиза извън възможностите на нашето познание и ние използваме термина просто за да можем да мислим или да разговаряме за ЦЯЛОТО. Защото за целите на мисълта и познанието е оправдано да мислим за Духа като за Безкрайния жив ум, признавайки в същото време, че не можем да го разберем напълно. Трябва или да направим това, или да спрем изобщо да мислим по този. въпрос.

Нека сега преминем към разглеждането на природата на Света - като цяло и в отделните му части. Какво представлява Светът? Видяхме, че извън ЦЯЛОТО не може да съществува нищо. Дали в такъв случай Светът е ЦЯЛОТО? Не, това не може да бъде,

защото Светът е съставен от МНОЖЕСТВО елементи и непрекъснато се променя, а от друга страна не съответства на идеите, които бяхме принудени да приемем относно ЦЯЛОТО, както бяха формулирани в предния урок. В такъв случай, ако Светът не е ЦЯЛОТО, той трябва да бъде Нищо - такова е неизбежното заключение на ума на пръв поглед. Но това няма да отговори задоволително на въпроса, защото ние възприемаме осезаемо съществуването на Света. В такъв случай, ако Светът не е нито ЦЯЛОТО, нито Нищото, какво може да бъде? Нека разгледаме този въпрос.

Ако Светът изобщо съществува или изглежда, че съществува, той по някакъв начин трябва да произтича от ЦЯЛОТО, трябва да е творение на ЦЯЛОТО. Но тъй като едно нещо никога не може да произлезе от нищото, от какво може да го е създало ЦЯЛОТО? Някои философи са отговаряли на този въпрос, твърдейки, че ЦЯЛОТО е създало Света от САМОТО СЕБЕ СИ, т.е. от битието и субстанцията на ЦЯЛОТО. Но това няма да ни свърши работа, защото от ЦЯЛОТО не може да се вади, нито то да се дели, както вече видяхме, а освен това, ако беше така, тогава всяка частица в Света щеше да осъзнава, че е част от ЦЯЛОТО - ЦЯЛОТО не може да губи своето познание за себе си, нито в действителност ДА СЕ ПРЕВЪРНЕ в един атом или в сляпа сила, или в нисше живо нещо. Някои хора, наистина разбирайки, че ЦЯЛОТО действително е ВСИЧКО и че освен това те, хората, съществуват, правят извода, че те и ЦЯЛОТО са тъждествени и изпълват въздуха с виковете си "АЗ СЪМ БОГ" за удивление на тълпата и за съжаление на мъдреците. Твърдението на атомът "Аз съм Човек" би било поскромно в сравнение с тяхното.

Какво обаче в действителност представлява Светът, ако не е ЦЯЛОТО, ако не е създаден от ЦЯЛОТО, разделило себе си на части? Какво друго може да бъде, от какво друго може да бъде направен? Това е великият въпрос. Нека го разгледаме внимателно. Сега откриваме, че тук ни идва на помощ Принципът на съответствието (вж. Урок I). Старата Херметична аксиома "Каквото горе, това и долу" може да се използва в този момент. Нека се постараем да хвърлим поглед на функционирането на по-висшите нива, като разгледаме това на нашето собствено. Принципът на съответствието трябва да е приложим както към този, така и към други проблеми.

Нека видим! Как създава Човек върху собственото си ниво на съществуване? Първо, той може да създаде, като изработи нещо от външни материали. Но това няма да свърши работа, защото не съществуват материали извън ЦЯЛОТО, с които той да може да създава. След това, второ, Човек пресъздава или възпроизвежда собствения си вид чрез зачеването, което представлява размножаване на себе си, изпълнено чрез пренасяне на част от собствената субстанция в неговото поколение. Но и това няма да свърши работа, тъй като ЦЯЛОТО не може да пренесе или извади част от себе си, нито може да възпроизвежда или размножава себе си - при първото трябва да има отнемане, а във втория случай размножаване или добавяне към ЦЯЛОТО, като и двете предположения са абсурдни. Не съществува ли трети начин, по който ЧОВЕК да създава? Да, съществува - той СЪЗДАВА МИСЛЕНО! И правейки го, не използва външни материали, нито възпроизвежда себе си и въпреки това неговият Дух обхваща Менталното творчество.

Следвайки Принципа на съответствието, ние сме

прави, когато приемаме, че ЦЯЛОТО създава Света МЕНТАЛНО по начин, сходен на процеса, чрез който Човек създава Мислените представи. И това е мястото, на което съобщението на Разума съответства перфектно на съобщението на Просветлените, както е показано от техните учения и съчинения. Такова е било Учението на Хермес.

ЦЯЛОТО не може да създава по никакъв друг начин, освен ментално, без нито да използва материал (и няма такъв, който да използва), нито да възпроизвежда себе си (което също е невъзможно). Няма измъкване от този извод на Разума, който, както казахме, съответства на най-висшите учения на Просветлените. Точно както вие, ученикът, можете да създадете собствен Свят в своя разум, така ЦЯЛОТО създава Световете в собствения си Разум. Но вашият Свят е мисленото творение на един Краен ум, докато този на ЦЯЛОТО е творение на Безкраен ум. Двата са сходни по вид, но са безкрайно различни по степен. Ще разгледаме по-подробно процеса на създаване и проявяване по-нататък. Но на този етап това е положението, което трябва да запомните: СВЕТЪТ И ВСИЧКО, КОЕТО ТОЙ СЪДЪРЖА, Е МИСЛОВНО ТВОРЕНИЕ НА ЦЯЛОТО. Наистина, действително, ЦЯЛОТО Е УМ!

> ***"ЦЯЛОТО създава в своя Безкраен ум безброй Светове, които съществуват от ео¬ни Време - и въпреки това за ЦЯЛОТО създаването, развитието, упадъкът и смъртта на милионите Светове е като времето за премигването на клепача."***
>
> Кибалион

"Безкрайният ум на ЦЯЛОТО е утробата на Световете."

Кибалион

Принципът на рода (вж. Урок I и уроците, които следват) се проявява на всички нива на живота - материално, мисловно и духовно. Но, както казахме преди, "Род" не означава "Пол" - полът чисто и просто е материално проявление на рода. "Род" означава "свързан с пораждането или създаването". И винаги когато нещо се поражда или създава на някое ниво, трябва да се прояви Принципът на рода. И това е истина дори и при създаването на Световете.

Не правете извода, че ние учим, че има мъжки и женски Бог, или Творец. Тази идея е просто едно изкривяване на древните учения по този въпрос. Истинското учение е, че ЦЯЛОТО само по себе си е над Рода, тъй като е над всеки друг Закон, включително и над този за Времето и Пространството. То е Законът, от който произлизат Законите, и не се подчинява на тях. Но когато ЦЯЛОТО се проявява на нивото на създаването или пораждането, тогава то действа в съответствие със Закона и Принципа, защото функционира на по-нисше ниво на Съществуването. И следователно е проявление на Принципа на рода, в неговия Мъжки и Женски аспект, на Менталното ниво, разбира се.

Тази идея може да изглежда страшна на някои от вас, които я чуват за първи път, но всеки в действителност я е възприел пасивно в своите житейски представи. Говорите за Бащинството на Бога и за Майчинството на Природата - за Бога, за Божествения баща и за Природата на Световната майка - и по този начин

интуитивно сте признали Принципа за рода в Света. Не е ли така?

Херметичното учение не включва в себе си действителна дуалност - ЦЯЛОТО е ЕДНО - двата аспекта са просто аспекти на проявлението. Учението е, че Мъжкият принцип, проявяващ се чрез ЦЯЛОТО, в известен смисъл остава настрана от действителното мисловно създаване на Света. Той проектира своята Воля към Женския Принцип (който можем да наречем "Природа"), след което последният започва действителната работа по еволюцията на Света, от простите "центрове на активност" към човека и след това към още по-високи степени, като всичко това е в съответствие с добре установените и строго прилаганите Закони на Природата. Ако предпочитате старите образи на мисълта, можете да мислите за Мъжкия принцип като за БОГ, Отецът, а за Женския принцип като за ПРИРОДА, Световната майка, от чиято утроба са родени всички неща. Това е нещо повече от обикновен поетичен образ на речта, това е идея за действителния процес на създаването на Света. Но винаги помнете, че ЦЯЛОТО е само Едно и че Светът се ражда, създава и живее в Безкрайния му Ум.

За разбирането на тази идея може да ви бъде полезно да приложите Закона за съответствието към себе си и към собствения си ум. Знаете, че тази част от вас, която наричате "Аз", в известен смисъл стои отстрани и наблюдава създаването на Ментални образи в собствения ви ум. Частта от вашия ум, в която се осъществява мисленото пораждане, може да се нарече "Мен" за разлика от "Аз", който стои отстрани, наблюдава и изследва мислите, идеите и представите на това "Мен". Помнете: "Каквото горе, това и долу", и явлението от дадено ниво може да се използва за

решаването на загадките на по-висшите или на по-нисшите нива.

Чудно ли е, че вие, детето, изпитвате това инстинктивно благоговение пред ЦЯЛОТО, чувство, което ние наричаме "религия" - това уважение и благоговение към УМА НА ОТЕЦА? Чудно ли е, че когато разглеждате делата и чудесата на Природата, ви залива едно могъщо чувство, чиито корени се намират някъде в най-вътрешното ви същество? Това е УМЪТ НА МАЙКАТА, към който се притискате, както бебето се притиска към майчината гръд.

Не правете грешката да предполагате, че малкият свят, който наблюдавате около себе си, Земята - просто малка прашинка в Света, е самият Свят. Съществуват милиони и милиони подобни Светове в Безкрайния ум на ЦЯЛОТО. И дори в нашата малка Слънчева система съществуват райони и нива на живот, далеч по-висши от нашия, както и същества, в сравнение с които ние, прикованите към Земята смъртни, сме като слизестите форми на живот, обитаващи дъното на океана, в сравнение с човека. Има същества със способности и сили много по-висши от тези, които човек някога е получавал от боговете. И въпреки това тези същества някога са били като вас и дори по-нисши от вас, а вие можете да бъдете като тях и дори по-висши от тях след време, защото такава е Съдбата на Човека, както е съобщена от Просветлените.

И Смъртта не е истинска, дори в Относителен смисъл - тя е само едно Раждане за нов живот - и Вие ще продължавате и продължавате към по-висши и още по-висши нива в продължение на безброй еони от време. Светът е вашият дом и вие ще изследвате и най-отдалечените му кътчета преди края на Времето. Вие живеете в Безкрайния ум на ЦЯЛОТО и вашите

способности и възможности са безкрайни както във времето, така и в пространството. И в края на Великия цикъл на еоните, когато ЦЯЛОТО ще изтегли обратно в себе си всички свои творения, вие ще отидете с радост, защото тогава ще сте в състояние да познавате Цялата истина на това, да бъдеш Едно с ЦЯЛОТО. Такова е посланието на Просветлените - онези, които са много по-напред от нас по Пътя.

А междувременно останете спокойни - вие се намирате в безопасност и сте под закрилата на Безкрайната Сила на УМА на БАЩАТА-МАЙКА.

"В Ума на Бащата-Майка смъртните деца са у дома си."

Кибалион

"В Света не съществува индивид, който да е без Баща и без Майка."

Кибалион

Глава VI

БОЖЕСТВЕНИЯТ ПАРАДОКС

"Полумъдрите, признавайки сравнителната нереалност на Света, си въобразяват, че могат да не се подчиняват на неговите Закони - това са суетни и самонадеяни глупаци и те се разбиват в скалите и биват разкъсани на части от елементите заради своята глупост. Истински мъдрите, познавайки природата на Света, използват Закона против законите, по-висшето срещу по-нисшето, и с помощта на Изкуството на Алхимията преобразуват нежеланото в това, което има стойност, и по този начин триумфират. Майсторството не се състои в неестествени сънища, видения и нереални фантазии или химери, а в използването на по-висшите сили против по-нисшите - в избягването на болката на по-нисшите нива чрез вибриране на по-висшите. Оръжието на Майстора е Трансмутация, а не самонадеяно отхвърляне."

Кибалион

Това е Парадоксът на Света, който е резултат от Принципа на противоположностите, проявяващ се, когато ЦЯЛОТО започне да Създава - вслушайте се в него,

защото той посочва разликата между полумъдростта и истинската мъдрост. Макар че за БЕЗКРАЙНОТО ЦЯЛО, Светът, неговите Закони, неговите Сили, неговият Живот, неговите Явления са като неща, наблюдавани в състояние на Медитация или Сън, все пак за всичко, което е Крайно, Светът трябва да се възприема като Истински, и следователно животът, действието и мисълта трябва да се основават върху него, макар и с постоянно разбиране за Висшата истина. Всяко нещо трябва да е в съответствие със собственото му Ниво и Закони. Въобрази ли си ЦЯЛОТО, че Светът наистина представлява Реалност, в такъв случай горко на Света, защото тогава няма да има преминаване от нисшето към висшето, към божественото. Тогава Светът би се превърнал в нещо фиксирано и развитието ще стане невъзможно. И ако Човек в резултат на полумъдростта действа, живее и мисли за Света просто като за един сън (подобно на собствените му ограничени сънища), тогава за него той наистина се превръща в такъв и подобно на сомнамбул човекът обикаля непрекъснато в кръг, без да напредва, като накрая бива принудително събуден, сблъсквайки се и кървейки от Природните закони, които е пренебрегнал. Никога не забравяйте за Звездите, но нека погледът ви е насочен към краката, за да не паднете в калта заради това, че гледате нагоре. Не забравяйте Божествения парадокс, че макар и Светът да НЕ СЪЩЕСТВУВА, все пак ТОЙ СЪЩЕСТВУВА. Винаги помнете Двата полюса на Истината - Абсолютното и Относителното. Не забравяйте за Полуистините.

Това, което херметиците познават като "Закон на парадокса", представлява само един аспект на Принципа на противоположностите. Херметичните съчинения са пълни с бележки за проявата на Парадокса

по отношение на проблемите на Живота и Съществуването. Учителите непрекъснато предупреждават учениците си относно грешката на изпускането на "другата страна" на всеки проблем. И техните предупреждения отчасти са насочени към въпросите за Абсолютното и Относителното, които объркват всички ученици по философия и карат толкова хора да мислят и действат в противоположност на това, което обикновено е известно като "здрав разум". И ние предупреждаваме всички ученици за необходимостта да са сигурни, че са разбрали Божествения парадокс за Абсолютното и Относителното, за да не затънат в блатото на Полуистината. Настоящият урок е написан в съответствие с това. Прочетете го внимателно!

Първата мисъл, която възниква в мислещия човек, след като разбере истината, че Светът е Ментално творение на ЦЯЛОТО, е, че Светът и всичко, което той съдържа, е просто една илюзия, нереалност, против която идея неговите инстинкти се бунтуват. Но тази истина, подобно на всички останали велики истини, трябва да се разгледа едновременно от гледната точка на Абсолютното и на Относителното. От позицията на Абсолютното, разбира се, Светът по своята природа е една илюзия, сън, фантасмагория в сравнение с ЦЯЛОТО само по себе си. Признаваме това дори в ежедневните си разбирания, защото говорим за света като за "изплъзваща се гледка", която идва и си отива, ражда се и умира - защото идеята за един сътворен Свят винаги трябва да се свързва с елемента за непостоянство и промяна, крайност и нереалност, когато тази идея се разглежда на фона на идеята за ЦЯЛОТО, без значение какви могат да бъдат нашите убеждения относно природата и на двете. Философът, метафизикът, ученият и теологът са съгласни с тази идея и

мисълта се среща във всички форми на философското мислене и религиозните понятия, както и в теориите на съответните школи на метафизиката и теологията.

Херметичните учения не проповядват нереалността на Света с някакви по-силни термини в сравнение с тези, които са ви познати, въпреки че представянето на проблема с тяхна помощ може да ви се струва някак стряскащо. Всяко нещо, което има начало и край, в известен смисъл трябва да бъде неистинско и нереално и Светът също се подчинява на това правило, във всички школи на мисълта. От гледна точка на Абсолюта не съществува нищо Реално с изключение на ЦЯЛОТО, независимо какви термини използваме, когато разсъждаваме или обсъждаме проблема. Дали Светът е създаден от Материя, или е Ментално творение в Ума на ЦЯЛОТО, той е нереален, нетраен, нещо, свързано с време, пространство, промяна. Искаме да разберете този факт много добре, преди да дадете оценка на Херметичната концепция за Менталната природа на Света. Помислете за всички останали концепции и разберете дали това не важи и за тях.

Но гледната точка на Абсолютното показва просто едната страна на картината - другата е тази на Относителното. Абсолютната истина е била дефинирана като: "Нещата, както ги познава Божият ум", докато Относителната истина като: "Нещата, както ги разбира най-висшият разум на Човека." И така, макар че за ЦЯЛОТО Светът трябва да е нереален и илюзорен, чист сън или резултат от медитация, без значение, за крайните умове, които образуват една част от този Свят и го разглеждат чрез сетивата на смъртните, Светът е съвсем истински и трябва да се възприема по този начин. При осъзнаването на гледната точка на Абсолютното не трябва да допускаме грешката да

пренебрегваме или отричаме фактите и явленията от Света така, както те се представят на нашите тленни сетива - ние не сме ЦЯЛОТО, запомнете.

Ако използваме познати примери, трябва да кажем, че всички ние признаваме факта, че Материята "съществува" за нашите сетива - ще си изпатим, ако не го правим. И все пак, дори ограничените ни умове разбират сентенцията, че от научна гледна точка не съществува такова нещо, като Материя, че това, което наричаме Материя, изглежда е просто една съвкупност от атоми, които сами по себе си представляват едно групиране на силови единици, наречени електрони или "йони", които трептят и са в непрекъснато кръгово движение. Ритаме камък и усещаме удара - той изглежда реален, макар да знаем, че той представлява просто това, което казахме по-горе. Но помнете, че стъпалата ни, които усещат удара с помощта на мозъка, също са Материя, т.е. образувани са от електрони, а същото важи и за нашия мозък. И в най-добрия случай, ако не беше нашият Ум, нямаше изобщо да знаем за стъпалата или камъка.

И още, идеалът на художника или на скулптора, който той се старае да въплъти в камъка или върху платното, изглежда съвсем истински за него. Същото важи и за героите в ума на писателя или драматурга, които той се стреми да изрази, така че другите да могат да ги възприемат. И ако това е истина за нашия краен и ограничен ум, каква трябва да бъде степента на Реалността в Мисловните образи, създадени в Ума на Безкрайното? О, приятели, за смъртните този Свят на Разума наистина е съвсем истински - той е единственият, който някога можем да познаем, макар и да се изкачваме от ниво към ниво, все по-високо и по-високо. За да го познаем по друг начин, чрез действителен опит, трябва

да бъдем самото ЦЯЛО. Истина е, че колкото по-високо се издигаме по скалата, колкото по-близо до "ума на Отеца" достигаме, толкова по-очевидна става илюзорната природа на крайните неща, но докато ЦЯЛОТО не ни изтегли окончателно в себе си, илюзорността в действителност не изчезва.

Така че не е необходимо да разглеждаме характеристиката на илюзията. По-скоро, признавайки истинската природа на Света, нека се постараем да разберем нейните ментални закони и да се стремим да ги използваме по най-добрия начин за нашето възходящо издигане в живота, докато пътуваме от ниво към ниво. Законите на Света при все това са "Железни Закони" поради менталната си природа. Всичко, с изключение на ЦЯЛОТО, се подчинява на тях. Това, което В БЕЗКРАЙНИЯ УМ НА ЦЯЛОТО е РЕАЛНО, в известна степен е вторично само по отношение на тази Реалност, която се приписва на ЦЯЛОТО.

Така че не се чувствайте несигурни или застрашени - всички ние СЕ СЪДЪРЖАМЕ ТВЪРДО В БЕЗКРАЙНИЯ УМ НА ЦЯЛОТО и не съществува такова нещо, което може да ни навреди или от което ние да се страхуваме. Извън ЦЯЛОТО не съществува никаква Сила, която да ни въздейства. Затова можем да сме спокойни и сигурни. След като човек веднъж достигне до това разбиране, светът е приятен и сигурен. След това "спокойно и тихо спим, люляни в Люлката на Бездната", почиващи в безопасност в пазвата на Океана на Безкрайния ум, който е ЦЯЛОТО. Наистина в ЦЯЛОТО "ние живеем, действаме и имаме своето битие".

Докато пребиваваме на нивото на Материята, Материята въпреки всичко за нас е Материя, макар да знаем, че тя е просто съвкупност от "електрони" или

Силови частици, трептящи с голяма скорост и въртящи се една около друга в структурата на атомите; атомите на свой ред вибрират и се въртят, образувайки молекули, които след това образуват по-големи маси Материя. Материята не става по-малко Материя, когато продължим изследването още по-нататък и разберем от Херметичните учения, че "Силата", на която електроните са само единици, е просто проявление на Ума на ЦЯЛОТО и подобно на всичко останало в Света е чисто Ментална по своята природа. Макар че на Нивото на Материята трябва да признаем нейното проявление, можем да контролираме Материята (както всички Майстори от по-висока или по-ниска степен го правят), но го правим с помощта на по-висши сили. Глупаво е, ако се опитваме да отречем съществуването на Материята в относителен аспект. Можем да отречем нейното господство над нас, и с право, но не трябва да се опитваме да я игнорираме в относителния й аспект, най-малкото докато съществуваме на нейното ниво.

Също така Законите на Природата не стават по-малко последователни или ефикасни, когато знаем, че са просто мисловни творения. Те действат пълноценно на различни нива. Надмогваме нисшите закони чрез прилагането на по-висши от тях - това е единственият начин. Но не можем да се освободим от Закона или да се издигнем изцяло над него. Нищо освен ЦЯЛОТО не може да се отърве от Закона - и това е така, защото ЦЯЛОТО е самият ЗАКОН, от който възникват всички Закони. Най-развитите Майстори могат да придобият силите, които обикновено се приписват на човешките богове. Съществуват безброй класове същества във великата йерархия на живота, чието битие и сила надминават дори и тези на най-висшите Майстори сред хората

до степен, немислима за смъртните - но и най-висшият Майстор и най-висшето Същество трябва да се преклонят пред Закона и да бъдат Нищо в окото на ЦЯЛОТО. Така че щом и тези най-висши Същества, чиито способности надминават дори способностите, приписвани от хората на техните богове, са ограничени от Закона и подчинени на него, в такъв случай можем да си представим самонадеяността на смъртния човек, на нашата раса и степен, когато той дръзне да разглежда Законите на Природата като "нереални", измислени и илюзорни, само защото е успял да разбере истината, че Законите са Ментални по природа и са просто Ментално творение на ЦЯЛОТО. Тези Закони, които ЦЯЛОТО е определило да бъдат управляващи Закони, не трябва да се отхвърлят или оспорват. Докато Светът съществува, ще съществуват и те, защото Светът съществува благодарение на тези Закони, те образуват неговата рамка и го обединяват.

Херметичният Принцип на менталността, макар и да обяснява истинската природа на Света на основата на принципа, че всичко е Ментално, не променя научните понятия за Света, Живота или Еволюцията. В действителност науката просто потвърждава Херметичните учения. Последните учат, че природата на Света е "Ментална", докато съвременната наука казваше, че тя е "Материална" или (по-късно) че е Енергия, според последните анализи. Херметичното учение не е упреквало основния принцип на Хърбърт Спенсър, който постулира съществуването на една "Безкрайна и Вечна енергия, от която водят началото си всички неща". Всъщност херметиците виждат във философията на Спенсър най-висшия външен израз на действието на Естествените закони, които те винаги са провъзгласявали, и вярват, че Спенсър е реинкар-

нация на древен философ, живял в древен Египет преди хиляди години, който по-късно се преродил като Хераклит, гръцкият философ, живял 500 г. пр. н.е. Те разглеждат твърдението му за "Безкрайната и Вечна енергия" като нещо, което е в пълно съответствие с Херметичното учение, като винаги добавят собственото си разбиране, че неговата "Енергия" е Енергията на Ума на ЦЯЛОТО. С Универсалния ключ на Херметичната философия ученикът на Спенсър ще може да отключи много врати от вътрешните философски понятия на великия английски философ, чиято работа демонстрира резултатите от подготовката в предишните му прераждания. Неговото учение за Еволюцията и Ритъма е в почти абсолютно съответствие с Херметичното учение относно Принципа и Ритъма.

И така, херметичният ученик не трябва да пренебрегва нито един от неговите превъзходни научни възгледи за Света. Всичко, което той трябва да направи, е да схване основния принцип: "ЦЯЛОТО е Умът; Светът е Ментален - съдържащ се в Ума на ЦЯЛОТО". Ще открие, че останалите шест от Седемте принципа ще "паснат" на неговото научно познание и ще послужат за изясняване на неясните моменти и за осветяване на тъмните ъгли. Това не трябва да ни учудва, след като научим за въздействието на херметичната мисъл върху първите философи на древна Гърция, върху основата на чиято мисъл са построени в голяма степен теориите на съвременната наука. Приемането на първия Херметичен принцип (Менталността) е единственото голямо разминаване между съвременната наука и херметичните ученици, а науката постепенно се придвижва към позицията на херметиците при лутането си пипнешком в търсене на пътя извън Лабиринта, в който тя е лъкатушела при изследване на Реалността.

Целта на този урок е да внуши на нашите ученици факта, че за всички намерения и цели Светът, неговите закони и явления са толкова РЕАЛНИ, що се отнася до Човека, колкото биха били в съответствие с хипотезите на материализма или енергетизма. В съответствие с всяка от хипотезите Светът във външния му аспект се изменя, непрекъснато носещ се и преходен, и поради това е лишен от субстанционалност и реалност. Но (обърнете внимание и на другата противоположност на същата истина) съгласно всяка от същите тези хипотези ние сме принудени да ДЕЙСТВАМЕ И ДА ЖИВЕЕМ като че ли мимолетните неща са реални и субстанционални. Все пак винаги с тази разлика между различните хипотези, че според старите възгледи Менталната сила се пренебрегва като Природна сила, докато според Менталността тя се превръща в Най-великата природна сила. И тази единствена разлика революционизира Живота за тези, които разбират Принципа и произтичащите от него закони и практика.

И накрая, ученици, разберете предимството на Менталността и се научете да разбирате, използвате и прилагате законите, произтичащи от нея. Но не се поддавайте на изкушението, което, както се твърди в Кибалион, завладява полумъдрите и което ги хипнотизира с привидната нереалност на нещата. Последицата от това е, че те бродят като сомнамбули, живеещи в един свят от сънища, пренебрегват практическата работа и живота на човека и накрая "се разбиват в скалите и биват разкъсани на части от елементите заради своята глупост". Вместо това следвайте примера на мъдрите, за които в същия авторитетен източник се заявява, че "използват Закона против законите, по-висшето срещу по-нисшето, и с помощта на Изкуството на Алхимията преобразуват нежеланото в това,

което има стойност, и по този начин триумфират." Следвайки авторитета, нека избегнем полу-мъдрост¬та (която всъщност е глупостта), пренебрегваща истината, че: "Майсторството не се състои в неестествени сънища, видения и нереални фантазии или химери, а в използването на по-висшите сили против по-нисшите - в избягването на болката на по-нисшите нива чрез вибриране на по-висшите." Винаги помнете, ученици, че "оръжието на Майстора е Трансмутация, а не самонадеяно отхвърляне." Горните цитати са от Кибалион и си струва да бъдат запомнени от ученика.

Ние не живеем в свят от сънища, а в Свят, който, макар и относителен, е истински й реален, що се отнася до нашия живот и действия. Работата ни в Света не е да отричаме неговото съществуване, а да ЖИВЕЕМ, използвайки Законите, за да се издигаме от по-нисшето към по-висшето - да живеем, правейки най-доброто, на което сме способни в рамките на обстоятелствата, в които се озоваваме всеки ден, да живеем, доколкото е възможно, съобразно най-висшите си идеи и идеали. Истинското значение на Живота не е известно на хората на това ниво, ако може да се каже, че изобщо е известно на някое друго ниво, но най-висшите авторитети, както и собствената ни интуиция, ни учат, че няма да направим грешка, ако живеем съобразно най-доброто, което е в нас, доколкото е възможно, и ако осъществим тенденцията на Света в същата посока, независимо от очевидните доказателства за обратното. Всички ние сме на Пътя - а Пътят води винаги нагоре с множество места за почивка.

Прочетете Посланието на Кибалион, следвайте примера на "мъдрите" и избягвайте грешката на "полу¬мъдрите", които страдат заради глупостта си.

Глава VII

"ЦЯЛОТО" ВЪВ ВСИЧКО

"Въпреки че Всичко е в ЦЯЛОТО, също толкова вярно е, че ЦЯЛОТО е във Всичко. Който наистина разбира тази истина, е постигнал велико познание."

Кибалион

Колко често мнозинството от хората са чували да се повтаря твърдението, че техният Бог (наричан с различни имена) е "Всичко във Всичко" и колцина са подозирали вътрешната окултна истина, скрита зад тези небрежно произнесени думи? Често използваният израз е отглас от древната Херметична максима, цитирана по-горе. Както се казва в Кибалион: "Който наистина разбира тази истина, е постигнал велико познание." И след като това е така, нека потърсим истината, чието разбиране означава толкова много. В това изказване на истината, в тази Херметична максима, е скрита една от най-големите философски, научни и религиозни истини.

Представихме ви Херметичното учение относно Менталната природа на Света, истината, че "Светът е Ментален, съдържащ се в Ума на ЦЯЛОТО". Както се казва в Кибалион, в откъса, цитиран по-горе: "Всичко е в ЦЯЛОТО." Обърнете внимание обаче и на съпътстващото го твърдение, че "също толкова вярно е, че ЦЯЛОТО е във ВСИЧКО". Това очевидно про-

тиворечиво твърдение е съвместимо в съответствие със Закона на парадокса. Нещо повече, то представлява прецизно херметично твърдение за отношенията, съществуващи между ЦЯЛОТО и неговия Ментален Свят. Видяхме как "Всичко е в ЦЯЛОТО" и нека сега разгледаме другия аспект на проблема.

От Херметичното учение следва, че ЦЯЛОТО е Иманентно ("съществуващо във, присъщо, пребиваващо във") на своя Свят, както и на всяка част, частица, елемент или комбинация в Света. Това твърдение обикновено се илюстрира от Учителите с позоваване на Принципа за съответствието. Учителят кара ученика да образува Ментален образ на нещо - човек, идея, нещо, притежаващо ментална форма, като най-предпочитаният пример е този за автора или драматурга, изграждащ идея за своите литературни герои, или за художника или скулптора, създаващ идеалния образ, който той иска да изрази чрез изкуството си. Във всеки от посочените случаи ученикът ще установи, че макар представата да има битие и живот единствено в собствения му ум, все пак той, ученикът, писателят, драматургът, художникът или скулпторът, в известен смисъл също е иманентен, съществуващ в мисловния образ или пребиваващ в него. С други думи, цялата ценност, живот, дух на реалността в мисловния образ е извлечена от "иманентния ум" на мислителя. Помислете върху това за момент, докато разберете идеята.

За да дадем съвременен пример, нека кажем, че Отело, Яго, Хамлет, Лир, Ричард III са съществували единствено в ума на Шекспир по времето на тяхното създаване или раждане. И все пак Шекспир също е съществувал във всеки от тези литературни образи, дарявайки ги с тяхната жизненост, дух и действие. Чий е "духът" на литературните герои, които ние познава-

ме като Макбет, Оливър Туист, Юрая Хийп - на Дикенс ли е, или всеки от тези характери притежава индивидуален дух, независим от своя създател? Притежават ли Венера на Медичи, Сикстинската Мадона, Аполон Белведере собствена реалност и дух, или изразяват духовната и мисловната сила на своите създатели? Законът на парадокса обяснява, че и двете предположения са верни, разгледани от подходяща позиция. Майкобър е едновременно Майкобър, но и Дикенс. И пак, макар да може да се каже, че Майкобър е Дикенс, все пак Дикенс не е тъждествен с Майкобър. Човек като Майкобър може да възкликне: "Духът на моя Създател присъства в мен - и все пак аз не съм ТОЙ!" Колко различно е това от шокиращата полуистина, така гръмогласно провъзгласявана от някои полумъдреци, които изпълват въздуха с грубите си викове: "Аз съм Бог!" Представете си бедния Майкобър или подлия Юрая Хийп да крещят: "Аз съм Дикенс", или някой от незначителните глупаци в пиесите на Шекспир тържествено да обяви: "Аз съм Шекспир!" ЦЯЛОТО е в земния червей и въпреки това червеят е далеч от това, да бъде ЦЯЛОТО. И все пак остава учудването, че макар и червеят да съществува като нисше нещо, създадено и притежаващо своето битие единствено в Ума на ЦЯЛОТО, въпреки това ЦЯЛОТО е иманентно в земния червей, както и в частиците, които са съставни елементи на земния червей. Може ли да съществува по-голяма мистерия от тази: "Всичко в ЦЯЛОТО; и ЦЯЛОТО във Всичко"?

Ученикът, естествено, ще разбере, че илюстрациите, дадени по-горе, неизбежно са несъвършени и не съвсем точни, тъй като представят създаването на ментални образи в ограничения, краен ум, докато Светът е творение на Неограничения, Безкраен Ум -

и те са разделени от разликата между двата полюса. И все пак това е просто въпрос на степен: действа един и същи Принцип, във всеки от тях се проявява Принципът на съответствието - "Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе."

И в степента, в която Човек разбира съществуването на Обитаващия дух, иманентен в своето съществуване, в същата степен той ще се издигне в духовната скала на живота. Това е значението на духовното развитие - познаването, разбирането и проявлението на Духа вътре в нас. Опитайте се да запомните тази дефиниция за духовното развитие. В нея се съдържа Истината на Истинската религия.

В Битието съществуват много нива - много поднива на Живот - в Света има много степени на съществуване. И всички зависят от напредъка на съществата по скалата, най-ниската точка на която е най-грубата материя, а най-висшата е отделена с тънка преграда от ДУХА на ЦЯЛОТО. И нагоре, и напред по тази Скала на Живота всичко се движи. Всички са върху Пътя, чиято крайна точка е ЦЯЛОТО. Целият процес представлява едно Връщане у Дома. Всичко е насочено Нагоре и Напред, независимо от всички противоположни привидности. Такова е Посланието на Просветлените.

Херметичното учение относно процеса на Мен¬талното създаване на Света се изразява в това, че в началото на Съзидателния цикъл ЦЯЛОТО, в аспекта си на "Съществуване", излъчва своята Воля по посока на аспекта си на "Ставане" и процесът на създаването започва. Счита се, че процесът се състои от понижаване на Вибрацията, докато се достигне до една много ниска степен на вибрираща енергия, и в тази точка се проявява възможно най-грубата форма на Материята.

Процесът, при който ЦЯЛОТО се "включва" или се "поглъща" в своето творение, се нарича етап на Инволюцията. Херметиците вярват, че този процес е Съответствие на менталния процес на художника, писателя или изобретателя, който е погълнат толкова дълбоко в него в процеса на менталното си творчество, че почти забравя за своето съществуване и в този момент почти "живее в своето творение". Ако вместо "погълнат" използваме думата "унесен", вероятно ще дадем по-добра представа какво имаме предвид.

Този Инволюционен етап на Създаването понякога се нарича "Изливането" на Божествената Енергия, точно както Еволюционното състояние се нарича "Поемане". Крайната точка на процеса на Създаването се счита за най-отдалечена от ЦЯЛОТО, докато началото на Еволюционния етап се разглежда като началото на обратния мах на махалото на Ритъма - идеята за "пристигане у дома" се съдържа във всички Херметични учения.

Учението е, че по време на "Изливането" вибрациите стават все по-ниски и по-ниски, докато накрая импулсът се прекрати и започне обратният мах. Но с тази разлика, че докато в "Изливането" творческите сили се проявяват компактно и като цяло, от началото на етапа на Еволюцията, или на "Поемането", се проявява Законът на индивидуализацията, т.е. тенденцията на разделяне на отделни Единици Сила, така че накрая това, което напуска ЦЯЛОТО като индивидуализирана енергия, се връща в своя източник като безкрайно високо развити Единици Живот, издигащи се все по-високо и по-високо в скалата посредством Физическата, Менталната и Духовната еволюция.

Древните херметици използват думата "медитация" при описването на процеса на менталното съз-

даване на Света в Ума на ЦЯЛОТО. Думата "съзерцание" също често била използвана. Но идеята, която се имала предвид, като че ли била тази за използването на Божественото внимание. "Внимание" е дума, произлизаща от латински корен, със значение "протягам ръка, изпъвам ръка", и по този начин актът на Вниманието всъщност представлява мислено "протя¬гане, изпъване" на ментална енергия. Така основната идея става лесноразбираема, когато разгледаме действителното значение на думата "Внимание".

Херметичните учения за процеса на Еволюцията се изразяват в това, че ЦЯЛОТО, след като е медитирало върху началото на Сътворението, като по този начин е създало материалните основи на Света, дава материален израз на мисълта, след това постепенно се пробужда от своята Медитация и правейки го, започва да осъществява процеса на Еволюция на Материално, Метално и Духовно ниво, последователно и по ред. Така започва движението нагоре и всичко започва да се движи по посока на Духа. Материята започва да става по-малко груба, в битието се появяват Единиците, започват да се осъществяват комбинациите, Животът възниква и се проявява във все по-висши форми и Умът става все по-очевиден - вибрациите непрекъснато стават все по-висши. Накратко, целият процес на Еволюцията във всичките й фази започва и продължава в съответствие с установените Закони на процеса "Поемане". Всичко това продължава еони и еони от времето на Човека, като всеки еон се състои от безброй милиони години, но въпреки това Просветлените ни съобщават, че цялото сътворение, включително Инволюцията и Еволюцията, е просто като "премигването на клепача" за ЦЯЛОТО. В края на безбройните цикли от еони време

ЦЯЛОТО изтегля своето Внимание, своята Медитация и Съзерцание за Света, защото Великото Дело е приключено и Всичко е затворено в ЦЯЛОТО, от което то е възникнало. Но Мистерията на Мистериите е, че Духът на всяка душа не се е изпарил безследно, а се е разширил безкрайно, Създаденото и Създателят са се слели. Такова е посланието на Просветлените!

Горната илюстрация на "медитацията" и последващото "събуждане от медитацията" на ЦЯЛОТО представлява, разбира се, само един опит на Учителите да опишат Безкрайния процес с помощта на краен пример. И все пак: "Каквото долу, това и горе." Разликата е просто в степента. И точно както ЦЯЛОТО се събужда от медитацията върху Света, така и Човекът (след известно време) престава да се проявява на Материално ниво и се оттегля все повече и повече към Обитаващия дух, който всъщност представлява "Божественото его".

Има още един въпрос, който искаме да разгледаме в този урок и който се доближава твърде много до едно нахлуване в метафизичната спекулативна сфера, въпреки че намерението ни е просто да покажем безполезността на подобна спекулация. Споменаваме въпроса, който неизбежно възниква в ума на мислителите, заели се с търсене на Истината. Въпросът е: "ЗАЩО ЦЯЛОТО създава Света?" Въпросът може да бъде поставен под различни форми, но горната е същината на изследването.

Хората са полагали огромни усилия, за да отговорят на този въпрос, но все още не съществува отговор, който да си струва името. Някои са си представяли, че ЦЯЛОТО е имало какво да спечели чрез това, но това е абсурд, защото какво е това, което ЦЯЛОТО би могло да спечели и което то вече да не притежава?

Други ***са*** търсели отговора в идеята, че ЦЯЛОТО е "искало нещо, което да обича", а трети - че то създава за удоволствие или за забавление, или защото е "било самотно", или за да демонстрира силата си - всичко това са хлапашки обяснения и идеи, принадлежащи на детинския етап на мисълта.

Други са искали да обяснят мистерията, приемайки, че ЦЯЛОТО се е видяло "принудено" да създава, поради собствената си "вътрешна природа" - поради своя "вътрешен инстинкт". Тази идея е напредък в сравнение с останалите, но слабото й място е в мисълта, че ЦЯЛОТО е "принудено" от нещо, вътрешно или външно. Ако неговата "вътрешна природа", или "творчески инстинкт", го принуждават да прави нещо, в такъв случай "вътрешната природа", или "творческият инстинкт", трябва да бъдат Абсолютът, а не ЦЯЛОТО, и по този начин тази част от предпоставката е невярна. И все пак ЦЯЛОТО наистина създава и проявява и като че ли изпитва някакъв вид удовлетворение, докато го прави. И е трудно да избягаме от извода, че в някаква безкрайна степен то трябва да притежава това, което би трябвало да съответства на една "вътрешна природа", или "творчески инстинкт", в човека, със съответното безкрайно Желание и Воля. То не би могло да действа, освен ако не Желае да Действа, и не би Искало да Действа, ако не Желаеше да Действа, и не би Пожелало да Действа, ако не получаваше някакво Удовлетворение. И всички тези неща биха принадлежали на една "Вътрешна природа" и могат да бъдат постулирани като съществуващи съгласно Закона за съответствието. Но все пак предпочитаме да мислим за ЦЯЛОТО като за нещо, което действа изцяло СВОБОДНО от всякакво влияние, вътрешно и външно. Това е проблемът, който лежи в

основата на затруднението - и затруднението, което лежи в основата на проблема.

Строго погледнато, не може да се каже, че съществува каквото и да е "основание" за действието на ЦЯЛОТО, тъй като "основание" означава "причина", а ЦЯЛОТО е над Причина и Следствие, освен когато самото то не Пожелае да се превърне в Причина, а това е момент, в който се задейства и Принципът. Виждате, следователно, че въпросът е немислим, точно както ЦЯЛОТО е Непознаваемо. Точно както казваме, че ЦЯЛОТО просто "Е", по същия начин сме принудени да кажем, че "ЦЯЛОТО ДЕЙСТВА, ЗАЩОТО ДЕЙСТВА." И накрая, ЦЯЛОТО е цялото Основание само по себе си, целият Закон само по себе си, цялото Действие само по себе си - и наистина може да се каже, че ЦЯЛОТО е Собствената си Причина, Собственият си Закон - и дори нещо повече, че ЦЯЛОТО, неговото Основание, Действие и Закон са ЕДНО, като всичко това са различни имена на едно и също нещо. По мнението на тези, които ви изнасят настоящите уроци, отговорът се съдържа във ВЪТРЕШНИЯ АЗ на ЦЯЛОТО заедно с неговата Тайна на Съществуването. Законът на съответствието, по наше мнение, обхваща само този аспект от ЦЯЛОТО, за който може да се говори като за "Аспектът на СТАВАНЕТО". Зад този Аспект е "Аспектът на БИВАНЕТО", в който всички Закони се изгубват в ЗАКОНА, всички Принципи се сливат в ПРИНЦИПА - и ЦЯЛОТО, ПРИНЦИПЪТ и СЪЩЕСТВУВАНЕТО са ТЪЖДЕСТВЕНИ, ЕДНО И СЪЩО НЕЩО. Следователно метафизичната спекулация по този въпрос е безполезна. Тук разгледахме въпроса само за да покажем, че сме запознати с него, както и с абсурдността на обикновените отговори в сферата на метафизиката и теологията.

В заключение за нашите ученици може би ще бъде интересно да научат, че макар и някои от древните и съвременните херметични Учители да са предразположени към прилагането на Принципа на съответствието по този въпрос и достигат до извода за "Вътрешната природа", все пак според легендите, когато напредналите ученици задали този въпрос на ХЕРМЕС Велики, той им отговорил с ПЛЪТНО СТИСКАНЕ НА УСТНИТЕ, без да промълви и дума, показвайки, че НЯМА ОТГОВОР. Но в такъв случай може би е решил да приложи аксиомата на своята философия, че "устните на Мъдростта са затворени, освен за ушите на Разбирането", вярвайки, че дори и неговите напреднали ученици не притежават Разбирането, което им дава право за достъп до Учението. Във всеки случай, ако Хермес е притежавал Тайната, той е пропуснал да я съобщи и що се отнася до света, УСТНИТЕ НА ХЕРМЕС СА ЗАТВОРЕНИ за нея. А щом Великият Хермес се е колебаел да говори, как би могъл да дръзне да преподава обикновеният смъртен?

Но помнете, че какъвто и да е отговорът на този въпрос, ако наистина има отговор, истината си остава следната: "Въпреки че Всичко е в ЦЯЛОТО, също толкова вярно е, че ЦЯЛОТО е във Всичко." Учението по този въпрос е категорично. И можем да добавим заключителните думи от цитата: "Който действително разбира тази истина, е постигнал велико познание."

ГЛАВА VIII

НИВАТА НА СЪОТВЕТСТВИЕ

"Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе."

Кибалион

Великият втори Херметичен принцип е олицетворение на истината, че съществува хармония, съгласуваност и съответствие между различните нива на Проявлението, Живота и Битието. Тази истина е истина, защото всичко, което е включено в Света, се еманира от един и същи източник и за всеки отделен елемент или комбинация от елементи на активността важат едни и същи закони, принципи и характеристики, тъй като всеки от тях проявява собствения си феномен на собственото си ниво.

За удобство на мисълта и обучението Херметичната философия приема, че Светът може да се раздели на три големи класа явления, известни като трите Велики нива, а именно:

I. Великото Физическо ниво

II. Великото Ментално ниво

III. Великото Духовно ниво

Това деление е повече или по-малко изкуствено и условно, защото истината е, че трите нива представляват просто възходящи степени на великата скала на Живота, чиято най-долна точка е неопределената Материя, а най-горната точка е Духът. Нещо повече, различните нива преливат едно в друго, така че не би могло да се направи строго и ясно разграничение между по-висшето явление на Физическото и по-нисшето на Менталното или между по-висшето на Менталното и по-нисшето на Духовното ниво.

Накратко, трите Велики нива могат да се разгледат като три велики групи от степени на Проявлението на Живота. Въпреки че целта на тази малка книга не ни позволява да се заемем с пространно разглеждане или обяснение на въпроса за различните нива, все пак считаме, че е добре да дадем тук едно общо негово описание.

В началото можем да разгледаме и въпроса, така често задаван от неофита, който желае да бъде информиран относно значението на думата "ниво", термин, който се използва твърде свободно и се обяснява твърде незадоволително в редица книги, издадени напоследък, посветени на въпросите на окултизма. Въпросът най-общо се отнася до следното: "Дали нивото е място, притежаващо измерения, или е просто някакво състояние или положение?" Ние отговаряме: "Не, не е място, нито е обикновено измерение в пространството; и заедно с това е нещо повече от състояние или положение. То може да се разглежда като състояние или положение и все пак състоянието или положението е степен на величина в една скала, подлежаща на измерване." Малко парадоксално, нали? Нека обаче разгледаме въпроса. "Величина", както знаете, е "мярка върху права линия, свързана с измер-

ване" и т.н. Обикновените величини или измерения на пространството са дължина, ширина и височина или може би височина, ширина, дебелина или обиколка. Но има и едно друго измерение на "създадените неща" или "мярка върху права линия", известно на окултистите, както и на учените, въпреки че последните все още не са приложили термина "величина" към него - и това ново измерение, което между другото е твърде широко дискутираното "Четвърто измерение", е стандартът, използван при определянето на степените или нивата.

Това Четвърто измерение може да се нарече "Измерението на Вибрацията". Това е добре известен факт на съвременната наука, както и на херметиците, които са въплътили истината в своя "трети Херметичен принцип", а именно, че "всичко е в движение, всичко вибрира, нищо не е в покой". От най-висшето проявление до най-нисшето всичко вибрира. Нещата не само вибрират или трептят с различна скорост, но го правят и в различни посоки и по различен начин. Степените на "скоростта" на вибрациите образуват степените на величината върху Скалата на вибрациите - с други думи, степените на Четвъртото измерение. И тези степени образуват това, което окултистите наричат "нива". Колкото по-висока е степента на скоростта на вибрацията, толкова по-висше е нивото и толкова по-висше е проявлението на Живота, заемащо това ниво. Така че макар нивото да не е "място", нито "състояние или положение", то все пак притежава качества, общи и за двете. Ще можем да кажем повече по въпроса за Скалата на вибрациите в следващите уроци, в които ще разгледаме Херметичния Принцип на вибрацията.

Лесно ще си спомните обаче, че трите Велики

нива не са действителни деления на феномените на Света, а просто условни термини, използвани от херметиците с цел да подпомогнат мисълта и изучаването на различните степени и форми на активността и живота. Атомът на материята, единицата сила, умът на човека и същността на архангела са просто степени в една и съща скала и по същество всички те представляват едно и също нещо, като разликата е единствено в степента и скоростта на вибрацията - всички те са създания на ЦЯЛОТО и съществуват единствено в Безкрайния ум на ЦЯЛОТО.

Херметиците подразделят всяко от трите Велики нива на седем второстепенни нива и всяко от тях също се подразделя на седем поднива, като всички деления са повече или по-малко условни, преливат едно в друго и са приети просто за удобство на научното изследване и мисъл.

Великото Физическо ниво и неговите седем второстепенни нива са това деление на явленията или феномените на Света, включващо всичко, което е свързано с физиката или материалните неща, сили и явления. То включва всички форми на това, което наричаме Материя, и всички форми на това, което наричаме Енергия или Сила. Но трябва да помните, че Херметичната философия не признава Материята като "нещо в себе си" или като притежаваща отделно съществуване дори и в Ума на ЦЯЛОТО. Учението е, че Материята е просто форма на Енергията, т. е. Енергия с ниска степен на вибрации от определен вид. И съответно херметиците класифицират Материята в раздела на Енергията и определят за нея три от седемте второстепенни нива на Великото Физическо ниво.

Тези седем второстепенни физически нива са следните:

I. Нивото на материята (А)

II. Нивото на материята (Б)

III. Нивото на материята (В)

IV. Нивото на етерната субстанция

V. Нивото на енергията (А)

VI. Нивото на енергията (Б)

VII. Нивото на енергията (В)

Нивото на материята (А) се състои от форми на Материята в нейната твърда, течна и газообразна форма, както обикновено се разглежда в учебниците по физиката. Нивото на материята (Б) се състои от някои по-висши и по-фини форми на Материята на съществуването, които съвременната наука едва сега признава, от феномените на радиацията в нейните фази на радия и т.н., принадлежащи към долното подразделение на това второстепенно ниво. Нивото на Материята (В) се състои от форми на най-фина и неуловима Материя, чието съществуване не се и подозира от обикновените учени. Нивото на етерната субстанция се състои от това, което учените наричат "Етер": субстанция с извънредна разреденост и еластичност, пронизваща цялото космическо пространство и функционираща като посредник за предаването на вълните на енергията - на светлината, топлината, електричеството и други. Тази Етерна субстанция представлява свързващо звено между Материята (така наречена) и Енергията и участва в природата на всяка от тях. Херметичното учение обаче учи, че това ниво притежава седем подразделения (както и всяко от второстепенните нива) и че всъщност има седем етера, а не само един.

След Нивото на етерната субстанция идва Нивото на енергията (А), което се състои от обикновените форми на Енергията, известни на науката, като седемте й поднива са съответно: топлина, светлина, магнетизъм, електричество и привличане (включително гравитация, сцепление, химичен афинитет и т.н.) и от няколко други форми на Енергията, загатвани в научните експерименти, но все още не наименовани или класифицирани. Нивото на енергията (Б) се състои от седем поднива от по-висши форми на Енергия, които все още не са открити от науката, но които са били наречени "Фините сили на Природата". Те се задействат при проявленията на определени форми на мисловните феномени и чрез тях подобни феномени стават възможни. Нивото на енергията (В) се състои от седем поднива от Енергия, така високо организирани, че това ниво носи много от характеристиките на "живот", който обаче не се познава от ума на хората на обичайното ниво на развитие, а е достъпен за използване единствено от съществата, намиращи се на Духовното ниво - подобна енергия е немислима за обикновения човек и може да се разглежда почти като "Божествената сила". Съществата, които я използват, са като "богове", в сравнение дори с най-висшите човешки индивиди, които са ни известни.

Великото ментално ниво се състои от онези форми от "живи неща", които са ни известни в обикновения живот, както и от някои други форми, които не са така добре познати освен на окултиста. Класификацията на седемте второстепенни Ментални нива е повече или по-малко задоволителна и условна (освен ако не бъде придружена от сложни обяснения, които са чужди на предназначението на тази книга), но ние просто ще я споменем. Нивата са както следва:

I. Нивото на минералния ум

II. Нивото на елементалния ум (А)

III. Нивото на растителния ум

IV. Нивото на елементалния ум (Б)

V. Нивото на животинския ум

VI. Нивото на елементалния ум (В)

VII. Нивото на човешкия ум

Нивото на минералния ум се състои от "състоянията или условията" на елементите, или единиците, или от групи или комбинации от същите, които вдъхват живот на формите, които са ни известни като "минерали, химически съединения и т.н." Тези елементи не трябва да се объркват с молекулите, атомите и частиците, тъй като последните представляват просто материалните тела или форми на тези единици, точно както тялото на човека е просто неговата материална форма, а не е "самият той". Тези единици могат да бъдат наречени "души" в известен смисъл и са живи същества с по-ниска степен на развитие, живот и ум - съвсем малко над единиците "жива енергия", които съставят висшите подразделения на най-висшето Физическо ниво. Нормалният ум обикновено не възприема притежаването на ум, душа или живот на Минералното царство, но всички окултисти признават съществуването им, а съвременната наука в това отношение с бързи крачки се приближава към гледната точка на херметиците. Молекулите, атомите и частиците притежават собствена "любов и омраза, симпатии и антипатии, привличане и отблъскване" и т.н. и някои от най-дръзките съвременни научни умове

са изказали мнението, че желанието и волята, емоцията и чувствата на атомите се различават само по степен от тези на човека. Не разполагаме с време и място, за да се впускаме в дискусия по този въпрос тук. Всички окултисти знаят, че това е факт, а други се обръщат към част от най-съвременните научни разработки за външно потвърждение. Това ниво притежава обичайните седем подразделения.

Нивото на елементалния ум (А) се състои от състоянието, или положението, и степента на ментално и жизнено развитие на клас същности, неизвестни на обикновения човек, но познати на окултистите. Те са невидими за обикновените сетива на човека, но независимо от това съществуват и изпълняват своята роля в Драмата на Света. Тяхната степен на интелигентност е между тази на минералните и химическите същности, от една страна, и на организмите от растителното царство, от друга. Това ниво също притежава седем подразделения.

Нивото на растителния ум с неговите седем подразделения се състои от състоянията и условията на същностите, съставляващи царството на Растителния свят, чиито жизнени и мисловни феномени са доста добре разбрани от средноинтелигентния индивид. През последното десетилетие бяха издадени много нови и интересни научни трудове относно "ума и живота в растенията". Растенията притежават живот, ум и "душа", както ги имат животните, човекът и свръхчовекът.

Нивото на елементалния ум (Б) с неговите седем подразделения се състои от състоянията и условията на по-висшата форма на "елементални" или невидими същества, изпълняващи своята роля в общата работа на Света, чиито ум и живот образуват една част от

скалата между Нивото на растителния ум и Нивото на животинския ум. Те взимат участие в природата и на двете.

Нивото на животинския ум с неговите седем подразделения се състои от състоянията и условията на същностите, съществата или душите, вдъхващи живот на животинските форми, познати на всички нас. Не е необходимо да се задълбочаваме в подробности относно това царство, или ниво на живот, защото животинският свят ни е така познат, както и собствения ни свят.

Нивото на елементалния ум (В) с неговите седем подразделения се състои от онези същности или същества, невидими, каквито са всички подобни елементални форми, които участват в природата както на животинския, така и на човешкия живот, в определена степен и в определени комбинации. Най-висшите форми са получовешки по интелект.

Нивото на човешкия ум с неговите седем подразделения се състои от онези проявления на живота и интелекта, които са характерни за Човека в различните му степени, категории и деления. В тази връзка искаме да посочим факта, че обикновеният човек на нашето време заема едва четвъртото подразделение на Нивото на човешкия ум и само най-интелигентните са преминали границите на петото подразделение. На хората са били необходими милиони години, за да достигнат до този етап, и ще им бъдат необходими още повече, за да се изкачат до шестото и седмото подразделение и по-нагоре. Но помнете, че преди нас са съществували раси, които са преминали през тези степени и са продължили към по-висшите нива. Нашата раса е петата (с изостанали представители на четвъртата), която е стъпила на Пътя. Съществуват

някои напреднали души от нашата раса, които са се издигнали до шестото и седмото подразделение, а някои са стигнали още по-далеч. Човекът на шестото подразделение ще бъде "Суперчовекът", а този от седмото ще бъде "Свръхчовекът".

При разглеждането на седемте второстепенни Ментални нива ние просто споменахме трите Елементални нива в най-общ план. Не искаме да навлизаме в подробности по този въпрос в настоящата книга, тъй като проблемът не принадлежи към тази част на общата философия и учение. Все пак разгледахме въпроса, за да ви дадем малко по-ясна представа за връзките на тези нива с по-познатите ви: Елементалните нива имат същата връзка с нивата на Минералното, Растителното, Животинското царство и царството на Човешкия Интелект и Живот, каквато е връзката на черните клавиши на пианото с белите. Белите клавиши са достатъчни, за да породят музика, но има определени скали, мелодии и хармонии, в които черните клавиши играят роля и присъствието им е необходимо. Те са необходими още и като "свързващи звена" за състоянието на душата, състоянието на елементите и т.н. между няколко други нива, като в това отношение са постигнати определени форми на развитие - този последен факт осигурява на читателя, който може да чете между редовете, нова светлина по въпроса за процесите на Еволюцията и нов ключ за тайната врата на "скоковете на живота" от царство в царство. Великите царства на Елементалите са напълно признати от всички окултисти и езотеричните съчинения са пълни с коментари за тях. Читателите на "Занони" от Булуър и на други подобни истории ще познаят същностите, обитаващи тези нива на живот.

Преминавайки от Великото Ментално ниво към

Великото Духовно ниво, какво можем да кажем? Как можем да обясним тези по-висши състояния на Съществуване, Живот и Ум на умове, които все още не са способни да схванат и разберат по-висшите подразделения на нивото на човешкия ум? Задачата е невъзможна. Можем да говорим само с най-общи термини. Как може Светлината да се опише на човек, който се е родил сляп; как може захарта да се обясни на човек, който никога не е вкусвал нещо сладко; как хармонията да се обясни на човек, който е роден глух?

Всичко, което може да се каже, е, че седемте второстепенни нива на Великото Духовно ниво (всяко второстепенно ниво притежава свои седем подразделения) включват Същества, притежаващи Живот, Ум и Форма, които са толкова по-висши от тези на днешния човек, колкото той е по-висш от червея, минерала или дори от формите на Енергия или Материя. Животът на тези Същества толкова много превъзхожда нашия, че ние не можем дори да си представим неговите детайли. Техният Ум до такава степен превъзхожда нашия, че за тях ние едва ли "мислим" и нашите мисловни процеси им изглеждат почти като някакви материални процеси. Материята, от която те са образувани, е от най-висшите Нива на Материята, а за някои от тях дори се казва, че са "облечени в Чиста Енергия". Какво би могло да се каже за такива Същества?

На седемте второстепенни нива на Великото Духовно ниво живеят Същества, за които можем да говорим като за Ангели, Архангели и Полубогове. На Висшите второстепенни нива обитават онези велики души, които наричаме Майстори и Адепти. Над тях идват Великите йерархии на Ангелските войнства, немислими за човека, а над тях са онези, които без

каквато и да непочтителност могат да се нарекат "Боговете" - толкова високо в скалата на съществата се намират те, че тяхното битие, интелект и сила са подобни на онези, приписвани от хората на техните представи за Бога. Тези Същества се намират по-високо и от най-необузданите полети на човешкото въображение. Думата "Божествен" е единствената, която може да се приложи към тях. Много от тези Същества, както и Ангелското войнство, се интересуват най-живо от делата на Света и играят важна роля в тях. Тези Невидими божества и Ангелски помощници упражняват своето влияние свободно и мощно в процеса на Еволюцията и Космическото развитие. Намесата им и помощта, която от време на време оказват на хората, са довели до много легенди, вярвания, религии и традиции на човечеството, в миналото и в настоящето. Те са вложили своето познание и сила в света и го правят непрекъснато, подчинявайки се, разбира се, на Закона за ЦЯЛОТО.

Но все пак дори и най-висшите от тези напреднали Същества съществуват просто като създания на Ума на ЦЯЛОТО и в него и са подвластни на Космическите процеси и на Универсалните закони. Те все пак са Смъртни. Можем да ги наречем "богове", ако желаем, но все пак те са просто по-големите Братя на човечеството - напреднали души, които са изпреварили своите братя и са стигнали първи до екстаза на Поглъщането от ЦЯЛОТО, за да помогнат на човечеството в неговото пътуване нагоре по Пътя. Но те принадлежат на Света и са подвластни на неговите условия; те са смъртни и нивото им се намира под това на Абсолютния Дух.

Само най-напредналите херметици са способни да разберат Вътрешните учения за състоянието на

съществуването и за силите, проявяващи се на Духовните нива. Феноменът е толкова по-висш от този на Мисловните нива, че вероятно опитът той да се опише ще доведе до объркване на идеите. Само тези, чиито умове са били внимателно обучени в съответствие с Херметичната философия в течение на години, да, тези, които носят със себе си придобитото от миналите си прераждания знание, могат да разберат точно какво се има предвид в Учението за тези Духовни нива. И голяма част от тези Вътрешни учения се считат от херметиците за много тайни, важни и дори опасни за широко разпространение сред хората. Интелигентният ученик може да разбере какво имаме предвид с това, когато заявим, че значението на "Духа", по начина, по който се използва от херметиците, е подобно на "Жива Сила", "Оживена Сила", "Вътрешна Същност", "Същност на Живота" и т.н., което значение не трябва да се смесва с това, което обикновено се използва във връзка с този термин, т.е. "религиозно, апокалиптично, духовно, етерно, свещено" и т.н. За окултистите думата "Дух" се използва в смисъла на "Оживяващ Принцип", носещ със себе си идеята за Силата, Живата енергия, Мистичната сила и други. И окултистите знаят, че това, което им е известно като "Духовна сила", може да се използва както с добри, така и с лоши намерения (в съответствие с Принципа на противоположностите), факт, който е бил признат от повечето религии и е намерил израз в техните представи за Сатаната, Велзевул, Дявола, Луцифер, падналите ангели. И така, знанието за тези нива се е съхранявало в Светая Светих на всички Езотерични братства и Окултни ордени - в Тайната зала на Храма. Но тук може да се каже, че тези, които са постигнали висшите духовни сили и са злоупотребили с тях, ще имат ужас-

на съдба и махът на Махалото на ритъма неминуемо ще ги върне обратно до най-крайната точка на Материалното съществуване, откъдето те трябва да се насочат обратно към Духа, по криволиците на Пътя, но винаги с допълнителното бреме на спомена за висотите, от които са паднали поради своите зли дела. Легендите за падналите ангели се основават на действителни факти, както напредналите окултисти много добре знаят. Резултатът от стремежа към егоистична сила на Духовните нива неминуемо е егоистична душа, която изгубва духовното си равновесие и пада обратно там, откъдето се е издигнала. Но дори и за такава душа съществува възможността за връщане - и тези души осъществяват обратното пътуване, понасяйки ужасното наказание в съответствие с неотменимия Закон.

В заключение отново ще ви напомним, че според Принципа на съответствието, който е олицетворение на истината "Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе", всеки от седемте Херметични принципа действа с пълна сила на всички нива - Физическото, Менталното и Духовното. Принципът на Менталната субстанция, разбира се, е валиден за всички нива, защото всичко се съдържа в Ума на ЦЯЛОТО. Принципът на съответствието се проявява на всички нива, защото има съответствие, хармония и съгласие между различните нива. Принципът на вибрацията се проявява на всички нива и в действителност различията, които образуват "нивата", възникват от Вибрацията, както вече обяснихме. Принципът на противоположностите се проявява на всяко от нивата, противоположността на двата Полюса е напълно очевидна. Принципът на ритъма се проявява на всяко ниво; движението на феномена притежава своите приливи и отливи, възходи и падения, влизане и излизане. Прин-

ципът на причината и следствието се проявява на всяко ниво, тъй като всяко следствие има своя причина и всяка причина има свое следствие. Принципът на рода се проявява на всяко ниво; Творческата сила се проявява винаги и действа в съответствие със своя Мъжки и Женски аспект.

"Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе": тази древна Херметична аксиома е олицетворение на един от великите Принципи на Космическия феномен. Когато продължим с разглеждането на останалите Принципи, ще видим още по-ясно истината за универсалната природа на този велик Принцип на съответствието.

Глава IX

ВИБРАЦИЯ

> ***"Нищо не е в покой; всичко се движи; всичко вибрира."***
>
> Кибалион

Великият трети Херметичен принцип, Принципът на вибрацията, е олицетворение на истината, че Движението се проявява във всичко в Света, че нищо не е в покой, всичко се движи, вибрира и се върти. Този Херметичен принцип е познат на някои от първите гръцки философи, които го включват в своите системи. Но след това, в продължение на векове, той е забравен от мислителите, които са извън херметичните среди. През XIX век обаче физиката преоткрива тази истина, а научните открития на XX век добавят още доказателства за верността и истинността на тази древна Херметична доктрина.

Херметичното учение твърди не само че всичко се намира в непрекъснато движение и вибрация, но и че "различията" между многообразните проявления на универсалната сила се дължат изцяло на различната скорост и форма на вибрациите. И не е само това, а и фактът, че дори ЦЯЛОТО само по себе си осъществява непрекъсната вибрация с такава безкрайна степен на интензивност и висока честота, че на практика може да се разглежда като намиращо се в покой. Учителите насочват вниманието на учениците към

факта, че дори на Физическо ниво един бързо въртящ се предмет (като въртящо се колело) изглежда неподвижен. Те са на мнение, че Духът се намира на единия Полюс на Вибрацията, а другият е зает от някои извънредно груби форми на Материята. Между двата полюса са разположени милиони вибрации с различна скорост и вид.

Съвременната наука е доказала, че всичко, което наричаме Материя и Енергия, е просто "форма на вибриращо движение", а някои от по-прогресивните учени бързо се придвижват към позициите на окултис¬тите, които твърдят, че феномените на Ума са като форми на вибрация или движение. Нека видим какво има да ни каже науката по въпроса за вибрациите в материята и енергията.

На първо място науката твърди, че цялата материя проявява в известна степен вибрациите, възникващи от температурата или топлината. Независимо дали даден предмет е студен, или горещ - двете състояния са просто степени на едно и също явление, той притежава определени топлинни вибрации и в този смисъл се движи и трепти. По-нататък, всички частици в Материята се намират в кръгово движение - от елементарната частица до слънцето. Планетите обикалят около слънцата и много от тях се въртят около оста си. Слънцата, или звездите, обикалят около по-големи центрове, а за тях се счита, че се въртят около още по-големи и т. н. до безкрайност. Молекулите, от които са съставени специфичните видове Материя, са в състояние на непрекъснато трептене и движение една около друга и една до друга. Молекулите са съставени от Атоми, които по същия начин се намират в състояние на непрекъснато движение и вибрация. Атомите са съставени от Частици, наричани по-

някога "електрони", "йони" и т.н., които също са в състояние на бързо движение, въртейки се един около друг, което демонстрира състояние и форма на бърза вибрация. И така виждаме, че всички форми на Материята притежават Вибрация, което е в съответствие с Херметичния принцип на вибрацията.

Същото е и с различните форми на Енергията. Науката казва, че Светлината, Топлината, Магнетизмът и Електричеството са само форми на трептящо движение, свързани по някакъв начин с Етера и еманирани от него. Науката все още не прави опити да обясни природата на явлението, известно като Сцепление, което представлява принципът на Привличането между Молекулите, нито на Химическия афинитет, който е принципът на Привличането между Атомите, нито на Гравитацията (най-голямата загадка от трите), която е принципът на Привличането, чрез което всяка частица, или маса, Материя се свързва с всяка друга частица, или маса. Тези три форми на Енергията все още не са разбрани от науката, макар много автори да споделят мнението, че и те са проявления на някаква форма на вибрираща енергия, факт, който херметиците познават и изразяват от векове.

Космическият етер, който е потвърден от науката, без природата му да е разбрана ясно, според херметиците е просто по-висше проявление на това, което погрешно се нарича материя, т. е. Материя с по-висока степен на вибрация, и те го наричат "Етерна субстанция". Херметиците учат, че тази Етерна субстанция е извънредно разредена и еластична и пронизва космическото пространство, служейки като посредник за предаването на вълните на вибриращата енергия, като топлина, светлина, електричество, магнетизъм и други. Учението казва, че Етерната субстанция

е свързващото звено между формите на вибриращата енергия, известна като "Материя", от една страна, и "Енергия или Сила", от друга; и още, че притежава своя степен на вибрация по отношение на скоростта и формата.

Учените дават примера с бързодвижещо се колело, цилиндър или капак, за да демонстрират резултата от увеличаващата се скорост на въртене. Примерът включва колело или цилиндър, който се движи с ниска скорост - по-нататък ще наричаме това въртящо се нещо "предмет". Да предположим, че предметът се движи бавно. Движението лесно може да се види, но до слуха не достига никакъв звук от него. Скоростта постепенно нараства. След няколко мига движението става толкова бързо, че може да се чуе едно дълбоко ръмжене или звук с нисък тон. След това, с увеличаването на скоростта, постепенно нарастват и тоновете на шума. После движението става още по-бързо и тонът още по-висок. След това един след друг се чуват всички тонове от музикалната скала, все по-високи и по-високи заедно с увеличаването на скоростта. Накрая, когато движението е достигнало определена скорост, се чува последният тон, който човешкото ухо може да възприеме, пронизителният, режещ слуха писък изчезва и се възцарява тишина. Въртящият се предмет не издава никакъв звук - скоростта на движението е толкова висока, че човешкото ухо не може да регистрира вибрациите. След това настъпва възприемането на нарастващите степени Топлина. После, след известно време, окото зърва предмета, който става с тъмночервеникав цвят. С увеличаването на скоростта червеното става по-ярко. След това, с увеличаването на скоростта, червеното преминава в оранжево. После оранжевото преминава в жълто.

След това, с допълнителното увеличаване на скорост-
та, едно след друго следват зеленото, синьото, инди¬
говото и накрая идва виолетовото. След това виоле-
товото се стопява и всички цветове изчезват, човеш-
кото око не е в състояние да ги регистрира. Но от
въртящия се предмет се излъчват невидими лъчи,
лъчите, които се използват във фотографията, както и
други недоловими светлинни лъчи. След това започ-
ват да се появяват лъчи, известни като рентгенови,
когато съставът на предмета започне да се променя.
Когато се достигне подходящата скорост на вибрира-
не, започва излъчването на Електричество и Магнети-
зъм.

Когато предметът достигне определена скорост
на вибриране, неговите молекули се разделят и се
превръщат в елементите и атомите, които са били
преди това. След това атомите, подчинявайки се на
Принципа на вибрацията, се разделят на безброй еле-
ментарни частици, от които са съставени. И накрая
дори елементарните частици изчезват и може да се
каже, че предметът е образуван от Етерна субстанция.
Науката не смее да продължи с този пример по-ната-
тък, но херметиците учат, че ако честотата на трепте-
нията (вибрациите) продължи да нараства, предметът
ще продължи да преминава през следващите състоя-
ния на проявлението и последователно ще премине
през различните ментални етапи, а след това ще про-
дължи по посока на Духа, докато накрая се завърне в
ЦЯЛОТО, което е Абсолютният Дух. "Предметът"
обаче ще е престанал да бъде "предмет" много преди
достигането до етапа на Етерната субстанция. Все пак
примерът е абсолютно точен, доколкото демонстрира
последиците от непрекъснато нарастващата честота
на трептенията. Трябва да се запомни по отношение

на горния пример, че на етапите, на които "предметът" излъчва вибрациите на светлина, топлина и т.н., той в действителност не се "разтваря" в тези форми на енергия (които са много по-високо в скалата), а всъщност просто достига до честота на вибрация, при която тези форми на енергия в известна степен се освобождават от ограничаващите ги въздействия на неговите молекули, атоми, елементарни частици. Тези форми на енергия, макар и да са много по-високо върху скалата, отколкото е материята, са затворени и ограничени в материални комбинации поради енергиите, проявяващи се и използващи материалните форми, но по този начин се оплитат и ограничават в своите създания на материалните форми, което до известна степен е вярно за всички създания - творческата сила става част от своето творение.

Херметичните учения обаче отиват много по-далеч, от съвременната наука. Те учат, че всички прояви на мисълта, емоциите, разума, волята, желанието или което и да е ментално състояние се придружават от вибрации, част от които се излъчват и имат възможност да въздействат върху ума на другите хора посредством "индукция". Това е принципът, който поражда явлението "телепатия", и мисловното въздействие и другите форми на действие и контрол на ума над ума, които бързо стават известни на широката публика в резултат на разпространението на окултното знание чрез различните школи, култове и учители в днешно време.

Всяка мисъл, емоция или мисловно състояние притежава своя съответна честота и форма на трептене. И с помощта на усилие на волята на индивида или на другите хора тези мисловни състояния могат да се възпроизведат като се предизвика вибрирането на

даден инструмент с определена честота - точно както може да се възпроизведе и даден цвят. С познаване на Принципа на вибрацията, приложен към Менталното явление, човек може да поляризира ума си до степента, до която желае, като по този начин постига съвършен контрол върху своите ментални състояния, настроения и т.н. По същия начин той може да въздейства върху ума на другите хора, пораждайки желаните ментални състояния в тях. Накратко, той може да е в състояние да породи на Ментално ниво това, което науката поражда на Физическо ниво, а именно "Вибрации по желание". Тази способност, разбира се, може да се постигне само с помощта на подходящо обучение, упражнения и практика, като науката за това е Менталната трансмутация, едно от разклоненията на Херметичното изкуство.

Малко размишления върху това, което казахме, ще покажат на ученика, че Принципът на вибрацията е в основата на удивителния феномен на силата, демонстрирана от Майстори и Адепти, които на пръв поглед изглежда, че не се подчиняват на природните закони, но всъщност просто използват един закон против друг. Те постигат своите резултати чрез промяна на вибрациите на материалните предмети, или форми на енергията, и по този начин демонстрират това, което обикновено наричаме "чудеса".

Както вярно е заявил един от старите херметични автори: "Този, който разбира Принципа на вибрацията, е уловил скиптъра на Силата."

Глава X

П Р О Т И В О П О Л О Ж Н О С Т И

"Всичко е двойствено; всяко нещо притежава два полюса; всяко нещо има своя противоположност; еднаквото и различното са едно и също; противоположностите са еднакви по своята природа, но са различни по степен; противоположностите се привличат; всички истини са полуистини; всички парадокси могат да се помирят."

Кибалион

Великият четвърти Херметичен принцип, Принципът на противоположностите, е олицетворение на истината, че всички проявени неща притежават "две страни", "два аспекта", "два полюса", "своя противоположност" с многобройни степени между двете крайности. Старите парадокси, които винаги са смущавали ума на хората, се обясняват чрез разбирането на този Принцип. Човек винаги е признавал нещо, подобно на този Принцип, и се е стремял да го изрази чрез твърдения, максими и афоризми като следните: "Всяко нещо съществува и в същото време не съществува", "Всички истини са полуистини", "Всички истини са наполовина неистинни", "За всяко нещо има две страни", "Медалът има и обратна страна" и т.н.

Херметичното учение твърди, че разликата меж-

ду нещата, които привидно са диаметрално противоположни едно на друго, е просто въпрос на степен. То учи, че "двойката противоположности могат да се помирят", че "тезата и антитезата са тъждествени по своята природа, но са различни по своята степен" и че "пълното помиряване на противоположностите" се осъществява с помощта на познаването на Принципа на противоположностите. Учителите твърдят, че примери за този Принцип могат да се намерят навсякъде, както и при разглеждането на истинската природа на всяко нещо. Най-напред те показват, че Духът и Материята са двата полюса на едно и също нещо, като междинните нива не са нищо друго, освен степени на вибрация. Сочат, че ЦЯЛОТО и Многото са едно и също нещо, като разликата е просто въпрос на степен на Ментално проявление. По този начин ЗАКОНЪТ и Законите са двата противоположни полюса на едно и също нещо. Същото е и с ПРИНЦИПА и Принципите, с Безкрайния Ум и крайните умове.

След това, преминавайки към Физическото ниво, илюстрират Принципа, като показват, че Топлината и Студът са тъждествени по своята природа, а разликите са просто въпрос на степени. Термометърът показва много степени на температурата, като най-ниската точка се нарича "студ", а най-високата - "горещина". Между тези два полюса се намират множество степени на "топло" и "студено", които можете да наречете по един от двата начина и все да сте прави. По-високият от двата градуса винаги е "по-топъл", докато по-ниският винаги е "по-студен". Не съществува абсолютен стандарт - всичко е въпрос на степени. Върху термометъра не съществува място, където топлината престава и започва студът. Всичко е въпрос на по-високи или по-ниски вибрации. Самите термини "висо-

ко" и "ниско", които сме принудени да използваме, са полюси на едно и също нещо - термините са относителни. Същото важи и за термините "изток" и "запад" - ако обикаляте света, като пътувате на изток, ще стигнете до точка, която в началото на вашето пътуване се е наричала запад, и ще се върнете в точката на вашето тръгване от тази западна посока. Пътувайте достатъчно дълго на север и ще откриете, че пътувате на юг, както и обратното.

Светлина и Тъмнина са полюси на едно и също нещо с много степени между тях. Музикалната скала е същото явление - започвайки с "до", вие се издигате нагоре до следващото "до" и т. н, като разликите между двата края на скалата са едни и същи, с много степени между двете крайности. При цветовата скала е същото - разликата между виолетовото в горния край и червеното в долния е разлика единствено между по-високите и по-ниските вибрации. Голямото и Малкото са относителни. Същото е валидно и за Шумното и Тихото. Твърдото и Мекото също се подчиняват на правилото. Това се отнася и за Острото и Тъпото. Положителното и Отрицателното са двата полюса на едно и също нещо, с безброй степени между тях.

Доброто и Злото не са абсолютни. Единият край на скалата наричаме Добро, а другият Зло, или една цел е Добра, а друга - Зла, в зависимост от използването на термините. Едно нещо е "по-малко добро" в сравнение с друго, което е по-високо в скалата. Но това "по-малко добро" нещо, на свой ред, е "по-добро" в сравнение със следващото под него и т. н. "По-голямото или по-малкото" се определят от мястото си върху скалата.

Същото важи и за Менталното ниво. "Любов и

Омраза" обикновено се разглеждат като неща, които са диаметрално противоположни едно на друго, абсолютно различни, несъвместими. Но ние прилагаме Принципа на противоположностите и откриваме, че не съществува такова нещо, като Абсолютна любов или Абсолютна омраза разграничени една от друга. Двете са просто термини, приложени към двата полюса на едно и също нещо. Започвайки от някоя точка на скалата, откриваме "повече любов" или "по-малко омраза", докато се издигаме нагоре, или "повече омраза" и "по-малко любов", когато се движим надолу, като това е вярно независимо от каква точка, висока или ниска, сме тръгнали. Съществуват степени на Любовта и Омразата, както съществува и средна точка, където "харесвам и не харесвам" стават толкова неясни, че е трудно да се направи разлика между тях. Смелост и Страх се подчиняват на същото правило. Двойката Противоположности съществува навсякъде. Когато установите дадено нещо, установявате и неговата противоположност - двата полюса.

Този факт позволява на херметиците да превърнат едно ментално състояние в друго в съответствие с Поляризацията. Нещата, принадлежащи на различни класове, не могат да се превръщат едно в друго, но нещата от един и същи клас могат да се променят, т.е. могат да се превръщат в своята противоположност. Така Любовта никога не може да се превърне в Изток или Запад или в Червено или Виолетово, но може и често се превръща в Омраза, както и Омразата може да се превърне в Любов, като се промени в своята противоположност. Смелостта може да се превърне в Страх и обратното. Твърдите неща могат да се превърнат в Меки. Тъпите неща стават Остри. Горещите неща стават Студени и т. н. Превръщането, или тран-

смутацията, е винаги между неща от един и същи вид с различни степени. Да вземем примера със Страхливеца. С повишаване на неговите ментални вибрации по отношение на Страх-Смелост, той може да се изпълни с най-високата степен на Смелост и Безстрашие. По същия начин Ленивият може да се промени в Активен, енергичен индивид просто чрез преминаване в другата противоположност по направление на желаното качество.

Ученикът, запознат с процесите, чрез които различните школи на Менталната наука предизвикват промени в менталните състояния на онези, които следват техните учения, може би не успява лесно да разбере принципа, който е в основата на много от тези промени. Когато обаче Принципът на противоположностите бъде разбран и се види, че менталните промени настъпват благодарение на промяната на противоположностите - едно плъзгане в рамките на една и съща скала - проблемът става по-лесно разбираем. Промяната не се изразява в преобразуването на природата на дадено нещо от една в напълно различна, а просто в изменение на степента на нещата - една твърде съществена разлика. Ако, да речем, вземем пример от Физическото ниво, невъзможно е Топлината да се промени в Острота, Шум, Височина и т.н., но Топлината лесно може да се превърне в Студ просто чрез понижаване честотата на вибрациите. По същия начин Омразата и Любовта могат да се променят една в друга. Същото важи и за Страха и Смелостта. Но Страхът не може да се превърне в Любов, нито Смелостта може да се превърне в Омраза. Менталните състояния принадлежат към безброй класове, като всеки клас притежава свои противоположности, в чиито рамки е възможно превръщането.

Ученикът много лесно ще разбере, че в менталните състояния, както и при феномените от Физическото ниво, двата полюса могат да се определят съответно като Положителен и Отрицателен. Така Любовта е Положителна спрямо Омразата, Смелостта спрямо Страха, Действието спрямо Бездействието и т.н. И трябва да се отбележи също така, че дори и за тези, които не са запознати с Принципа на вибрацията, Положителният полюс изглежда от по-висока степен в сравнение с Отрицателния и лесно доминира над него. Тенденцията на Природата е по посока на доминиращата активност на Положителния полюс.

В допълнение към смяната на полюсите на менталните състояния на индивида посредством действието на изкуството на Поляризацията феноменът Ментално въздействие, в многобройните му фази, ни показва, че принципът може да се разпростре дотолкова, че да обхване феномена на въздействието на един ум върху друг. През последните години за това се писа и говори твърде много. Когато се разбере, че Менталната индукция е възможна, т. е. че менталните състояния могат да се предизвикват с помощта на "индукция" от другите хора, тогава лесно можем да разберем по какъв начин определена честота на вибрацията, или поляризацията на дадено ментално състояние, може да се предаде на друг човек и по този начин да се промени неговата поляризация в този клас на менталните състояния. Резултатите при много от "менталните лечения" се постигат съгласно този принцип. Даден човек например е "тъжен", меланхоличен и изпълнен със страх. Специалистът по менталност довежда собствения си ум до желаната честота на вибрация с помощта на тренираната си воля и по този начин достига до желаната поляризация за самия

себе си, а след това предизвиква подобно ментално състояние и в другия човек с помощта на индукцията. Резултатът е, че вибрациите се ускоряват и индивидът се премества по посока на Положителния край на скалата, отдалечавайки се от Отрицателния, като Страхът му и останалите отрицателни емоции се превръщат в Смелост и подобни на нея ментални състояния. Едно малко проучване ще покаже, че тези ментални промени са в съответствие с Принципа на поляризацията, като промяната е промяна по степен, а не по вид.

Познанието за съществуването на този велик Херметичен принцип ще позволи на ученика по-добре да разбере собствените си ментални състояния, както и тези на другите хора. Той ще установи, че тези състояния са въпрос на степен и разбирайки го, ще може да повишава или понижава честотата на вибрациите по свое желание, за да промени менталните си полюси и по този начин да се превърне в Господар на собствените си ментални състояния, а не да бъде тяхна жертва или роб. С помощта на своето познание ще може да помогне на ближните си по интелигентен начин и чрез подходящи методи да промени полярността, когато същата е нежелана. Съветваме всички ученици да се запознаят с Принципа на противоположностите, защото правилното му разбиране ще хвърли светлина върху много трудни проблеми.

Глава XI

Р И Т Ъ М

"Всичко тече навътре и навън; всяко нещо има своите приливи и отливи; люлеенето на махалото присъства във всяко нещо; ритъмът на залюляването надясно е ритъм на залюляването наляво; ритъмът се уравновесява."

Кибалион

Великият пети Херметичен принцип, Принципът на ритъма, е олицетворение на истината, че във всяко нещо се проявява равномерно или ритмично движение, възвратно-постъпателно движение, прилив и отлив, мах напред и мах назад, махалообразно движение; приливообразно движение, движение между двата полюса, проявяващи се на физическо, ментално или духовно ниво. Принципът на ритъма е тясно свързан с Принципа на противоположностите, описан в предишната глава. Ритъмът се проявява между двата полюса, установени от Принципа на противоположностите. Това не означава обаче, че махалото на Ритъма се залюлява до крайните точки, защото това рядко се случва. Всъщност, в повечето случаи, е трудно да се установят крайните противоположни полюси. Но люлеенето винаги е най-напред "към" единия полюс и след това "към" другия.

Винаги има действие и противодействие, движе-

ние напред и назад, издигане и спускане, проявяващи се навсякъде в пространството и във всички феномени в Космоса. Звезди, светове, хора, животни, растения, минерали, сили, енергия, ум и материя, дори и Духът - да, във всички тях се проявява този Принцип. Принципът се проявява в създаването и разрушаването на световете, във възхода и падението на народите, в житейската история на всички неща и накрая, в менталните състояния на Човека.

Започвайки с проявите на Духа, на ЦЯЛОТО, ще се установи, че има едно вечно Изливане и Вливане, "Издишването и Вдишването на Брахма", както го наричат брамините. Световете възникват, достигат крайната долна точка на материалността и след това започват своя мах нагоре. Образуват се звезди и след като достигнат своя апогей на силата, започва процесът на регресия и след еони те се превръщат в мъртва маса материя, очакваща друг импулс, който да задейства отново вътрешните им енергии и да започне нов цикъл от звездния живот. И това е така с всички светове - те се раждат, растат и умират само за да се родят отново. Така е и с всички неща с форма и структура - те се люшкат между действие и противодействие, между раждане и смърт, между действие и бездействие. Такова е положението с всички живи неща - те се раждат, растат, умират и след това се прераждат. Така е с всички велики движения, философии, религии, моди, държави, народи и всичко друго - раждане, растеж, зрелост, упадък, смърт и след това ново раждане. Люлеенето на махалото винаги може да се забележи.

Нощта следва деня, а денят - нощта. Махалото се люлее от Лятото към Зимата и след това обратно. Елементарните частици, атомите, молекулите и всич-

ки материални образувания се въртят в цикъла на своята природа. Не съществува такова нещо, като абсолютен покой или прекъсване на движението, и цялото движение е част от Ритъма. Принципът има универсално приложение. Може да се приложи към всеки проблем или феномен от всяко ниво на живота. Може да се приложи към всички етапи на човешката активност. Винаги има едно ритмично движение от единия към другия полюс. Космическото Махало е в непрекъснато движение. Приливите и отливите на живота са в съответствие със Закона.

Принципът на ритъма се разбира много добре от съвременната наука и се разглежда като универсален закон, що се отнася до материалните неща. Но херметиците прилагат принципа в много по-широки сфери и знаят, че неговите прояви и въздействие се простират до менталната активност на Човека и че той е отговорен за объркващата смяна на настроенията, емоциите и за другите неясни и смущаващи промени, които забелязваме в себе си. Чрез изучаването на действието на този Принцип обаче херметичите са се научили да избягват част от действията му с помощта на Трансмутацията.

Херметичните Майстори отдавна са открили, че макар Принципът на ритъма да е неизменен и непрекъснато да се проявява в менталните феномени, все пак съществуват две нива на неговото проявление, когато става въпрос за менталните явления. Открили са, че съществуват две главни нива на Съзнанието, Нисше и Висше, като разбирането на този факт им позволява да се издигнат до по-високо ниво и по този начин да се освободят от люлеенето на Ритмичното махало, което се проявява на по-ниско ниво. С други думи, люлеенето на махалото се осъществява на Под-

съзнателното ниво, а Съзнанието остава незасегнато. Това те наричат Закон за неутрализацията. Неговото действие се състои в издигане на Егото над вибрациите на Подсъзнателното ниво на ментална активност, така че отрицателният мах на махалото не се проявява в съзнанието и поради това те не са засегнати. Все едно да се издигнете над нещо и да го оставите да мине под вас. Херметичният Майстор или напредналият ученик поляризира себе си в желания полюс с помощта на процес, наподобяващ "отказ" от участие в обратния мах или, ако предпочитате така, "отхвърляне" на неговото въздействие върху него. Той остава непоколебимо в своята поляризирана позиция и позволява на менталното махало да се залюлее обратно по Подсъзнателното ниво. Всички индивиди, които са достигнали някаква степен на владеене на себе си, го правят, повече или по-малко несъзнателно, и като отказват да позволят на своите настроения и отрицателни ментални състояния да им оказват влияние, те прилагат Закона за неутрализацията. Майсторът обаче го осъществява много по-умело и с помощта на Волята си достига степен на Равновесие и Ментална твърдост почти невъобразими за онези, които позволяват да бъдат люшкани напред и назад от менталното махало на настроенията и емоциите.

Значението на това ще бъде оценено от всеки мислещ индивид, който разбира какви творци на настроения, емоции и чувства са повечето хора и колко малко владеене на себе си показват те. Ако се спрете и за миг се замислите, ще разберете колко голямо въздействие оказват върху живота ви тези махове на Ритъма - как периодът на ентусиазъм неизбежно е последван от противоположното чувство или от настроението на депресията. По същия начин настроени-

ята и периодите на Смелост са последвани от настроения на Страх. И това е така с повечето хора - емоционалните приливи винаги се издигат и спускат с тях, но те никога не подозират причината или основанието за менталтия феномен. Разбирането на действието на този Принцип ще даде на индивида ключа към Овладяването на ритмичните махове на емоциите и ще му позволи да познае по-добре себе си и да не допуска да бъде отнесен от тези приливи и отливи. Волята е по-висша от съзнателната проява на този Принцип, въпреки че Принципът сам по себе си никога не може да бъде унищожен. Можем да избегнем неговите въздействия, но Принципът въпреки това функционира. Махалото винаги се люлее, въпреки че ние можем да избегнем люшкането заедно с него.

Съществуват други характеристики на действието на Принципа на ритъма, за които искаме да говорим. Тук се проявява това, което е известно като Закон за компенсацията. Една от дефинициите или значенията на думата "компенсирам" е "неутрализирам" и с това значение херметиците използват термина. Това е Законът за компенсацията, за който се говори в Кибалион, когато се казва: "Ритъмът на залюляването надясно е ритъмът на залюляването наляво; ритъмът се уравновесява."

Законът за компенсацията се изразява в това, че залюляването в едната посока определя залюляването в обратната посока или към противоположния полюс - едното уравновесява или балансира другото. На Физическото ниво виждаме много примери за този Закон. Махалото на часовника се залюлява на определено разстояние надясно и след това - на същото разстояние наляво. Сезоните се уравновесяват един друг по същия начин. Приливите и отливите се под-

чиняват на същия Закон. И същият Закон се проявява във всички явления на Ритъма. При кратко залюляване в едната посока махалото прави кратко залюляване в другата, докато дългото залюляване надясно неминуемо означава дълго залюляване наляво. Предмет, хвърлен на определена височина, ще измине същото разстояние на връщане. Силата, с която един снаряд се изпраща на миля във въздуха, се възпроизвежда, когато снарядът започне да пада обратно към земята. Този Закон е неизменен за Физическото ниво, както допитването до съответните специалисти би ви уверило.

Херметиците разширяват сферата на неговото приложение. Те учат, че менталните състояния на човека са подвластни на същия Закон. Човекът, който се радва силно, задължително ще страда силно, докато този, който е способен да изпита малко болка, ще е способен и на малко радост. Прасето изпитва слаби ментални страдания, но и слаби радости - то се уравновесява. А от друга страна, има животни, които се наслаждават силно, но чиито нервен организъм и темперамент ги води до изживяването на силни болки. Така е и с Човека. Съществува темперамент, който позволява съвсем слаби степени на радост и също толкова ниски степени на страдание, докато има и такъв, който познава по-силната радост, но и по-силното страдание. Правилото е, че способността за болка и удоволствие във всеки индивид са уравновесени. Законът за компенсацията тук действа с пълна сила.

Но по този въпрос херметиците отиват още по-далеч. Те учат, че преди човек да е в състояние да изживее дадена степен на удоволствие, той трябва да се е залюлял в същата степен по посока на другия полюс на емоцията. Те твърдят обаче, че Отрицател-

ното предшества Положителното в това отношение, с други думи, че ако индивидът преживява определена степен на удоволствие, не следва, че той трябва да "плати за нея" със съответната степен на болка. Точно обратното, удоволствието е Ритмичното залюляване, в съответствие със Закона за компенсацията, заради някаква степен на болка, преживяна преди това в настоящия или в някой предишен живот. Това хвърля нова светлина върху проблема за Болката.

Херметиците разглеждат поредицата прераждания като непрекъсната и образуваща част от един живот на индивида, така че в резултат ритмичният мах се разбира по този начин, въпреки че ще е без значение, ако истината за прераждането не бъде приета.

Но херметиците твърдят, че Майсторът или напредналият ученик до голяма степен е способен да избегне залюляването към Болката с помощта на процеса на Неутрализацията, споменат по-горе. Чрез издигането до по-високо ниво на Егото голяма част от преживяванията, характерни за тези, които живеят но по-ниското ниво, се избягват и преодоляват.

Законът за компенсацията играе важна роля в живота на мъжете и жените. Може да се види, че човек обикновено "плаща цената" за всяко нещо, което притежава или не притежава. Ако има дадено нещо, няма друго - равновесието е налице. Никой не може да "запази своето пени и да има парче сладкиш" в един и същи момент. Всяко нещо има своята приятна и неприятна страна. Нещата, които човек печели, винаги се плащат с нещата, които губи. Богатият притежава много от това, което бедният няма, но в същото време бедният има неща, които са невъзможни за богатия. Милионерът може да е склонен към гуляи и разточителство и да осигури всички лакомства и де-

ликатеси върху масата, макар и да му липсва апетитът, за да им се радва. Той завижда на апетита и храносмилането на работника, който не притежава богатството и наклонностите на милионера и който извлича по-голямо удоволствие от своята обикновена храна, отколкото милионерът може да получи, дори и ако не страдаше от липса на апетит и лошо храносмилане поради различните свои желания, навици и наклонности. И това важи за всички останали сфери на живота. Законът за компенсацията действа непрекъснато, стремейки се към равновесие и неутрализация, и винаги се проявява във времето, дори ако за настъпването на обратния мах на Махалото на Ритъма са необходими няколко прераждания.

ГЛАВА XII

ПРИЧИНЯВАНЕ

"Всяка Причина има свое Следствие; всяко Следствие има своя Причина; всяко нещо се случва в съответствие със Закона; Случайност не е нищо друго, освен името на Закона, който не е познат; съществуват много нива на причиняване, но нищо не се изплъзва от Закона."

Кибалион

Великият шести Херметичен принцип, Принципът на причината и следствието, е олицетворение на истината, че Законът пронизва Света, че нищо не става Случайно, че Случайност е просто термин, показващ причина, която съществува, но не е позната или възприета, и че този феномен действа постоянно, без прекъсвания или изключения.

Принципът на причината и следствието лежи в основата на цялата научна мисъл, древна и съвременна, и е разяснен от херметичните Учители още в древността. Въпреки че оттогава са възниквали множество и най-различни спорове между различните школи на мисълта, тези спорове са се водили главно относно подробностите на действието на Принципа и още по-често относно значението на определени думи. Основният Принцип на причината и следствието е бил приет за верен практически от всички мис-

лители по света, достойни за името си. Да се мисли противното, означава да се изтегли феноменът от сферата на Закона и Порядъка и да се постави под контрола на онова въображаемо нещо, което хората са нарекли "Случайност".

Един кратък анализ ще покаже на всеки, че в реалността не съществува такова нещо, като чиста Случайност. Уебстър дефинира думата "случайност" по следния начин: "Предполагаем фактор или начин на действие, различен от този на силата, закона или целта; действие или активност на такъв фактор; предполагаемата последица от такъв фактор; събитие; способност; причиняване и т.н." Но един кратък анализ ще ви покаже, че не може да съществува такъв фактор, като "случайност", в смисъл на нещо извън сферата на Закона - нещо извън сферата на Причината и Следствието. Как може да има нещо, което функционира в света на явленията и което е независимо от законите, порядъка и последователността на последните? Такова нещо би било напълно независимо от тенденцията към порядък в Света и следователно ще е по-висше от нея. Не можем да си представим, че нещо може да е извън ЦЯЛОТО и така да е извън Закона, защото ЦЯЛОТО е ЗАКОНЪТ сам по себе си. В Света няма място за нещо, което да е извън и независимо от Закона. Съществуването на такова Нещо би направило всички Естествени закони неефективни и би хвърлило Света в хаотично безредие и анархия.

Внимателното разглеждане на въпроса ще покаже, че това, което наричаме "Случайност", е просто израз, свързан с липсата на яснота за причините - причини, които ние не можем да възприемем или които не можем да разберем. Думата "случайност" произлиза от дума, която означава "падам" (като падане на зар), като идеята е, че падането на зара (както

и редица други събития) е просто "събитие", което не е свързано с никаква причина. И това е смисълът, в който терминът обикновено се използва. Но когато въпросът се разгледа по-отблизо, се вижда, че няма никаква случайност при падането на зара. Всеки път, когато зарът се пада на определено число, той се подчинява на закон, така ненарушим, както е този, който управлява обикалянето на планетите около слънцето. Зад падането на зара на определена позиция стоят причини или поредица от причини, простиращи се толкова назад, че умът не може да ги проследи. Позицията на зарчето в кутията, количеството мускулна енергия, употребено за хвърлянето, състоянието на повърхността, върху която пада и други - всичко това са причини, последиците от които могат да се видят. Но зад тези видими причини се намира поредица от невидими предшестващи ги причини, всяка от които е оказала влияние върху числото на зара, което се е паднало от горната му страна.

Ако един зар се хвърли много пъти, ще се установи, че броят на числата, които се падат, ще бъде приблизително равен, т.е. ще се паднат приблизително равен брой единици, двойки, тройки и т.н. Хвърлете монета във въздуха и тя може да се падне на "ези" или "тура". Хвърлете я обаче достатъчно много пъти и броят на ези и на тура ще бъде приблизително равен. Това е действието на Закона за средната стойност. Но както средната величина, така и отделното хвърляне се подчиняват на Закона за причината и следствието и ако имаме възможност да проследим предшестващите причини, ще стане напълно ясно, че при тези обстоятелства и в този момент за зара е просто невъзможно да падне на друга страна, освен на тази, на която е паднал. При едни и същи причини следват едни и същи резултати. Винаги същес-

твува "причина" и едно "защото" за всяко събитие, което настъпва. Нищо никога не се "случва" без причина или по-скоро без поредица от причини.

В съзнанието на хората, разглеждащи този Принцип, е настъпило известно объркване заради факта, че те са били неспособни да обяснят по какъв начин едно нещо може да причини друго, т.е. да бъде "създател" на второто нещо. В действителност нито едно "нещо" никога не причинява или "създава" друго "нещо". Причината и Следствието са свързани просто със "събитията". "Събитие" е "това, което възниква, настъпва или се случва като резултат или следствие от някакво предшестващо го събитие." Нито едно събитие не "създава" друго събитие, а просто представлява предшестваща го брънка във великата подредена верига от събития, леещи се от творческата енергия на ЦЯЛОТО. Съществува непрекъснатост между всички събития, предшестващи, съпътстващи и последващи. Съществува връзка между всичко, което е отминало, и всичко, което следва. Камък се откъртва От планината и пада през покрива на хижата в долината. На пръв поглед приемаме това за случаен резултат, но когато разгледаме въпроса, откриваме дълга поредица от причини, стоящи зад това събитие. Найнапред е валял дъжд, който е размекнал почвата, крепяща камъка, и му е позволил да падне; преди това е било въздействието на слънцето, на другите дъждове и т.н., и всички те постепенно са отделили парчето скала от по-големия скален масив; още по-напред са причините, довели до образуването на планината и нейния катаклизъм като резултат от земетресенията и т. н., до безкрайност. След това можем да проследим причините за дъжда. След това можем да разгледаме съществуването на покрива. Накратко, скоро ще уста-

новим, че сме включени в мрежа от причини и следствия, от която не можем да се откопчим.

Точно както човек има двама родители и четири баби и дядовци, осем прабаби и прадядовци, шестнадесет пра-пра баби и дядовци и т. н., докато стигнем например до четиридесетото поколение, когато броят на нашите предци ще е равен на милиони; така е и с броя на причините, които стоят и зад най-незначителното събитие или явление, като преминаването на малка прашинка от сажди пред окото ви. Не е лесно да се проследи мъничката сажда обратно до ранните етапи от човешката история, когато тя е представлявала част от някой масивен дънер, който след това се е превърнал във въглища и т. н., докато прашинката сажда сега преминава пред погледа ви по своя път към други приключения. Могъща поредица от събития, причини и следствия са я довели до настоящото й състояние и последното е само едно от веригата събития, които ще доведат до настъпването на други събития стотици години след настоящия момент. Едно от серията събития, възникнали в резултат от преминаването на малката сажда, беше написването на тези редове, което доведе до това, словослагателят да изпълни определена работа, коректорът да направи същото, което, от своя страна, ще доведе до възникването на определени мисли във вашия ум, както и в този на други хора, а това ще окаже въздействие върху други хора и т. н., и т. н. - извън способността на човека да си го представи по-нататък. И всичко това се дължи на преминаването на една малка сажда, което показва относителността и връзката между нещата и по-дълбокия факт, че "не съществува голямо, не съществува малко в ума, който причинява всичко".

Спрете да мислите за момент. Ако някакъв мъж

не беше срещнал някаква девойка, далеч назад в миналото, в тъмния период на Каменната ера, вие, който сега четете тези редове, нямаше да бъдете тук. И може би, ако същата тази двойка не беше успяла да се срещне, ние, които сега пишем тези редове, нямаше да бъдем тук. И самият акт на писането, от наша страна, и актът на четенето, от ваша, ще окаже въздействие не само върху вашия и нашия живот, но ще окаже също така директно или индиректно въздействие и върху много други хора, които живеят в момента или ще живеят в бъдеще. Всяка мисъл, която създаваме, всяко действие, което изпълняваме, има своите директни и индиректни резултати и те стават част от великата верига на Причината и Следствието.

В тази книга не искаме да се заемаме с разглеждане на Свободната воля или Детерминизма поради различни причини. Наред с всички останали причини има и една основна, а именно, че нито една от страните в спора не е изцяло права - в действителност и двете страни са отчасти прави, в съответствие с Херметичното учение. Принципът на противоположност¬тите показва, че и двете са Наполовина истина - противоположните полюси на Истината. Учението е, че даден човек може да бъде едновременно свободен и заедно с това подчинен на Необходимостта в зависимост от значението на термините и височината на Истината, от която се разглежда проблемът. Древните автори изразяват това по следния начин: "Колкото по-отдалечено е творението от Центъра, толкова по-несвободно е то; колкото по-близо до Центъра достига, толкова по-близо е то до Свободата. "Мнозинството от хората са повече или по-малко роби на наследствеността, обстоятелствата и други и демонстрират много малко Свобода. Те са ограничени от мне-

ната, обичаите и мислите на външния свят, както и от емоциите, чувствата, настроенията и т.н. Не демонстрират никакво Майсторство, достойно за името си. С възмущение отхвърлят това твърдение, казвайки: "Защо? Със сигурност съм свободен да действам и да правя това, което намеря за добре - правя точно това, което искам да правя", но пропускат да обяснят откъде възниква това "искам да" и "което намеря за добре". Какво ги кара да "искат да" направят дадено нещо, а не друго? Какво ги кара "да намерят за добре" да направят това, а не нещо друго? Няма ли едно "защото" към тяхното "намиране за добре" и "искане"? Майсторът може да промени тези "намирам за добре" и "искам" в други, разположени върху противоположния край на менталните полюси. Той е способен да "Поиска да поиска", вместо да поиска заради някакво чувство, настроение, емоция или заради някакво външно внушение, което поражда в него склонност или желание да действа по този начин.

Повечето хора се носят като падащи камъни, подчинени на средата, на външни влияния и вътрешни настроения, желания, да не говорим за желанията и волята на другите хора, по-силни от самите тях, за наследствеността, средата и внушението, които ги повличат без съпротива от тяхна страна и без упражняване на Волята. Местени като пешки върху шахматната дъска на живота, те играят своите роли и биват изоставяни след приключването на играта. Майсторите обаче, познавайки правилата на играта, се издигат над нивото на материалния живот и установяват контакт с по-висшите сили на своята природа, владеят своите настроения, характеристики, качества и противоположности, както и заобикалящата ги среда, и по този начин се превръщат в Автори на играта, а не са

просто Пешки; те са Причина, а не Следствия. Майсторите не се изплъзват от Причиняването на по-висшите нива, а установяват хармонична връзка с висшите закони и по този начин овладяват обстоятелствата на по-нисшето ниво. По този начин образуват една съзнателна част от Закона, вместо да бъдат просто слепи инструменти. Служат на Висшите нива, но управляват Материалното ниво.

Но на Висшето и на Нисшето ниво Законът винаги действа. Не съществува такова нещо, като Случайност. Слепите богини са отстранени от Разума. Сега сме в състояние да разберем, с поглед, пояснен от познанието, че всичко се управлява от Универсалния закон, а безбройните закони са чисто и просто проява на Единствения Велик закон - ЗАКОНЪТ, който е ЦЯЛОТО. Истина е, че нито едно врабче не пада, незабелязано от Ума на ЦЯЛОТО, че дори космите върху главата ни са преброени, както се казва в свещените писания. Извън Закона не съществува нищо, нищо не се случва в противоречие с него. И въпреки това не правете грешката да предполагате, че Човек е само един сляп автомат - това съвсем не е така. Херметичните учения твърдят, че Човек може да използва Закона, за да преодолее законите, и че висшето ще доминира над нисшето, докато накрая човекът достигне до етапа, в който търси убежище в самия ЗАКОН и се надсмива над законите на феноменалния свят. Можете ли да разберете вътрешното значение на това?

Глава XIII

РОД

"Родът е във всичко; всяко нещо притежава свой Мъжки и Женски принцип; Родът се проявява на всички нива."

Кибалион

Великият седми Херметичен принцип, Принципът на рода, е олицетворение на истината, че съществува Род, който се проявява във всичко, че Мъжкият и Женският принцип присъстват винаги и са активни на всички етапи на феномена, на всяко от нивата на живота. На този етап считаме, че е добре да привлечем вниманието ви върху факта, че Родът, в неговото херметично значение, и Полът, в обичайната употреба на този термин, не са едно и също нещо.

Думата "род" произлиза от латински корен със значение "зачевам, създавам, пораждам; произвеждам". Един бърз анализ ще ви покаже, че думата притежава много по-широко и по-общо значение от термина "пол", тъй като последният се отнася до физическите различия между мъжките и женските живи същества. Полът е просто проява на Рода на определено ниво от Великото физическо ниво, нивото на органичния живот. Искаме да ви обърнем специално внимание върху тази разлика, защото някои автори, които са се запознали бегло с Херметичната философия, се стремят да отъждествят седмия Херметичен принцип с налудничави, фантас-

тични и често достойни за съжаление теории и учения относно на Пола.

Функцията на Рода се състои единствено в това да създава, произвежда, поражда и т.н. и неговите прояви са видими на всяко ниво от света на явленията. Малко е трудно да се дадат доказателства за него, които да са в съответствие с научните изисквания, тъй като науката все още не е признала, че този Принцип има универсално действие. Но все пак научните източници осигуряват известни доказателства. На първо място откриваме различния начин, по който се проявява Принципът на рода в сферата на елементарните частици, йоните или електроните, образуващи основата на Материята, както науката днес я познава, и които чрез определени комбинации образуват Атома, който съвсем доскоро се считаше за последен и неделим.

Последната дума на науката е, че атомът е съставен от множество елементарни частици, електрони или йони (различните специалисти използват различни имена), обикалящи една около друга и вибриращи с по-висока честота и сила. Но заедно с това се твърди също, че образуването на атома в действителност се дължи на струпването на отрицателни частици около една положителна - положителните частици като че ли упражняват известно влияние върху отрицателните, карайки последните да образуват определени комбинации, и по този начин "да създават" или "пораждат" атома. Това е в съответствие с повечето древни Херметични учения, които винаги са отъждествявали Мъжкия принцип на Рода с "Положителния", а Женския с "Отрицателния" полюс на Електричеството (така наречено).

Сега накратко ще се спрем на това отъждествява¬не. В съзнанието на широката публика се е изградило

едно изцяло погрешно впечатление относно качествата на така наречения "Отрицателен" полюс на наелек¬тризираната или намагнитизирана Материя. Термините Положително и Отрицателно, приложени към това явление от страна на науката, са напълно погрешни. Думата Положително означава нещо реално и силно в сравнение с една Отрицателна недействителност или слабост. Това няма нищо общо с действителните факти на електрическия феномен. Така наречения Отрицателен полюс на батерията в действителност е полюсът, в който и чрез който се проявява пораждането и създаването на нови форми и енергии. В него няма нищо "отрицателно".. Най-големите научни специалисти сега използват думата "катод", идваща от гръцкия корен, означаващ "потомство; пътят на размножаването и т.н." От катода излиза масата електрони или частици. От същия полюс излизат и "удивителните" лъчи, които революционизираха научните представи през последното десетилетие. Полюсът на Катода е Майката на всичко в странните феномени, които се описват като безполезни в старите книги и които са довели до това, много дълго време приемани теории да бъдат запратени на боклука на научната мисъл. Катодът, или Отрицателният полюс, е Майчиният принцип на Електрическото явление и на най-фините форми на материята, известни в момента на науката. Така че виждате, че имаме основание за отказа си да използваме термина "Отрицателен" в нашия анализ на проблема и за настояването ни да заместим стария термин с думата "Женски". Фактите ни принуждават да го сторим, дори и без да вземаме предвид Херметичните учения. Затова на мястото на думата "Отрицателен" ще използваме термина "Женски", когато говорим за този полюс на активността.

Последните научни теории са, че съзидателните частици или електроните са Женски. (Науката заявява: "Те са образувани от отрицателно електричество", а ние казваме, че те са образувани от Женска енергия.) Една женска частица се отделя или по-скоро напуска една Мъжка частица и започва ново движение. Тя активно се стреми към обединение с Мъжка частица, тласкана към това от естествения импулс да създаде нови форми на Материя или Енергия. Един автор отиде толкова далеч, че използва следното описание: "Тя изведнъж потърси, по собствено желание, обединение." Това откъсване и обединяване образува основата на по-голямата част от активността в химическия свят. Когато Женската частица се обедини с Мъжката частица, започва определен процес. Женските частици трептят под влиянието на Мъжката енергия и обикалят бързо около последната. Резултатът е раждането на нов атом. Този нов атом в действителност е съставен от обединяването между Мъжки и Женски електрони, или частици, но когато обединението е образувано, атомът представлява нещо отделно, има определени свойства, но вече не демонстрира свойството на свободното електричество. Процесът на откъсването или отделянето на Женските електрони се нарича "йонизация". Тези електрони, или частици, са най-активните работници в сферата на Природата. Възникващи от техните обединения или комбинации, се проявяват различни феномени като светлина, топлина, електричество, магнетизъм, привличане, отблъскване, химическо привличане и отблъскване и други подобни. И всичко това е в резултат от действието на Принципа на рода на нивото на Енергията.

Ролята на Мъжкия принцип като че ли се изразява в насочването на определена налична енергия към

Женския принцип и по този начин се поставя началото на съзидателния процес. Женският принцип обаче е този, който винаги върши активната съзидателна работа - и това е валидно за всички нива. И все пак нито единия от принципите няма оперативна енергия без помощта на другия принцип. В някои от формите на живот двата принципа са събрани в един организъм. В това отношение всяко нещо в природата демонстрира два рода. В Херметичните учения се съдържат много неща за действието на двата принципа на Рода относно създаването и проявата на различните форми на енергия, но ние не смятаме за необходимо да се впускаме в подробности по този въпрос сега, защото не сме в състояние да го подкрепим с научни данни поради факта, че науката все още не се е развила достатъчно в тази насока. Примерът обаче, който ви дадохме за феномените на електроните, или частиците, ще ви покаже, че науката е на прав път и ще ви даде общата представа за основните принципи.

Някои водещи научни изследователи са изразили убеждението си, че при образуването на кристалите трябва да се търси нещо, съответстващо на "половата активност", което е още едно указание за посоката, в която духат научните ветрове. И всяка година ще носи нови факти, потвърждаващи правилността на Херметичния принцип на рода. Ще се установи, че Родът функционира и се проявява непрекъснато в сферата на неорганичната материя, както и в сферата на Енергията или Силата. В момента електричеството се разглежда най-общо като "Нещо", в което всички остана ли форми на енергия като че ли се разтапят или разтварят. "Електрическата теория за света" е последната научна доктрина и бързо печели популярност. И от това следва, че ако можем да открием във феномена

електричество - в самата основа и източник на неговите проявления - ясно и неопровержимо доказателство за присъствието на Рода и на неговата активност, ние имаме основание да ви накараме да повярвате, че науката напоследък е предложила доказателства за съществуването във всички явления на този Велик Херметичен принцип - Принципът на рода.

Не е нужно да хабим времето ви с добре известното явление "привличане и отблъскване" на атомите, химическата валентност, "любовта и омразата" на атомните частици, привличането или сцеплението между молекулите материя. Тези факти са прекалено добре известни, за да се нуждаят от обширен коментар от наша страна. Замисляли ли сте се някога обаче, че всички тези неща са прояви на Принципа на рода? Можете ли да видите, че феноменът е "тъждествен" с този на частиците, или електроните? Нещо повече, можете ли да забележите логичността на Херметичното учение, което твърди, че самият Закон за гравитацията, това странно привличане, благодарение на което всички материални частици и тела в света се стремят едно към друго, е просто още една проява на Принципа на рода, който функционира по посока на привличането на Мъжките към Женските енергии и обратно? Не можем да ви предложим научни доказателства на настоящия етап, но анализирайте феномена в светлината на Херметичното учение и проверете дали нямате по-добра работна хипотеза в сравнение с тази, предложена от физиката. Подложете всички физически явления на проверка и ще установите, че Принципът на рода действа навсякъде.

Нека сега преминем към разглеждане на Принципа на Ментално ниво. Твърде много интересни неща чакат своя анализ.

Глава XIV

МЕНТАЛЕН РОД

Студентите по психология, които следят съвременната тенденция на мисълта в сферата на психичните явления, са впечатлени от настойчивостта на идеята за двойствения ум, която се проявява така ярко през последните десет или петнадесет години и която е родила известен брой правдоподобни теории относно природата и структурата на тези "два ума". Томсън Дж. Хъдсън спечели голяма популярност през 1893 г. с излагането на своята добре известна теория за "субективния и обективния ум", които според него съществуват във всеки индивид. Други автори привлякоха почти също толкова голямо внимание с теории за "съзнанието и подсъзнанието", "волевия и неволеви ум", "активният и пасивен ум" и т.н. Теориите на отделните автори са различни, но основният принцип остава един и същи, този за "двойствеността на ума".

Ученикът в областта на Херметичната философия е изкушен да се засмее, когато прочете и чуе за тези многобройни "нови теории" за двойствеността на ума, като всяка научна школа се придържа неотстъпчиво към собствените си любими теории и всяка твърди, че е "открила истината". Ученикът отгръща страниците на окултната история и някъде назад в неясното начало на окултните учения открива споменаване на древното Херметично учение за Принципа

на рода на Ментално ниво - проявяването на Менталния род. И продължавайки с анализа, той установява, че древната философия обръща внимание на феномена на "двойствения ум" и го обяснява с теорията за Менталния род. Идеята за Менталния род може да се обясни с няколко думи на учениците, които познават съвременните теории, споменати току-що. Мъжкият принцип на ума съответства на така наречения Обективен ум, Съзнателен ум, Волеви ум, Активен ум и пр., а Женският принцип на ума съответства на така наречения Субективен ум, Подсъзнателен ум, Неволеви ум, Пасивен ум и т.н. Разбира се, Херметичното учение не е съгласно с много от съвременните теории относно природата на двете фази на ума, нито приема много от фактите, които се изтъкват за двата относителни аспекта - част от споменатите теории и твърдения са твърде пресилени и изсмукани от пръстите и не могат да издържат на емпирична проверка. Посочваме моментите на съгласие, само за да помогнем на ученика да съчетае възприетото преди това знание с ученията на Херметичната философия. Учениците на Хъдсън ще забележат твърдението в началото на втората глава от неговата книга "Законът на психичните явления", а именно: "Мистичният жаргон на херметичните философи разкрива същата основна идея", т.е. двойствеността на ума. Ако д-р Хъдсън беше отделил време и усилия, за да разшифрова поне отчасти "мистичния жаргон на Херметичната философия", може би щеше да получи повече светлина по въпроса за "двойствения ум", но тогава вероятно найинтересният му труд нямаше да бъде написан. Нека сега разгледаме Херметичните учения относно Менталния род.

Херметичните Учители предават своето наставление по този въпрос като задължават учениците си да анализират посланието на своето съзнание относно техния Аз. Учениците са задължени да насочат вниманието си навътре към своя Аз, обитаващ във всеки. Всеки ученик е насочван да види, че неговото съзнание му осигурява най-напред съобщение за съществуването на неговия Аз - съобщението е "Аз съм". Това най-напред изглежда като окончателните думи от съзнанието, но по-нататъшният анализ разкрива факта, че това "Аз съм" може да бъде отделено или да се раздели на две отделни части или аспекта, които въпреки че работят в хармония и съгласие, все пак могат да се разделят в съзнанието.

Макар на пръв поглед да изглежда, че съществува само "Аз", по-внимателният и задълбочен анализ разкрива факта, че съществуват "Аз" и "Мен". Тези ментални близнаци се различават по своите характеристики и природа и анализа на тяхната природа и феномен, произлизащ от същата тази природа, ще хвърли повече светлина върху много от проблемите на менталното въздействие.

Да започнем с разглеждане на "Мен", което обикновено се смесва с "Аз" от ученика, когато той навлезе в малко по-потайните кътчета на съзнанието. Човек мисли за своя Аз (в неговия аспект на "Мен") като за съставен от определени емоции, чувства, предпочитания, неодобрения, навици, специфични връзки, характеристики и т.н., като всички тези неща съставляват неговата личност, или Аза, известна на самия него и на другите. Той знае, че тези емоции и чувства се променят, раждат се и умират и са подчинени на Принципа на противоположностите, който го отнася от едната крайност на емоциите в другата. Освен това

мисли за това "Мен" като за някакво знание, събрано в едно в ума му, образувайки по този начин част от него. Това е "Мен" на човека.

Ние обаче процедирахме твърде прибързано. Може да се каже, че "Мен" на много от хората се състои основно от тяхното съзнание за тялото, от техния физически апетит и други. Тъй като съзнанието им е обвързано главно с телесната им природа, те на практика "живеят там". Някои хора дори стигат дотам, че разглеждат облеклото си като част от своето "Мен" и наистина изглежда, че го приемат за част от себе си. Един писател в хумористичен стил заяви, че "хората се състоят от три части - душа, тяло и дрехи". Тези хора със "съзнание за дрехите" ще изгубят самоличността си, ако бъдат лишени от дрехите си от някои диваци при корабокрушение. Но дори мнозина, които не са така тясно обвързани с идеята за личното облекло, са привързани силно към съзнанието за своите тела като за своето "Мен". Те не могат да възприемат Аза независимо от тялото. Техният ум им се струва на практика като "нещо, принадлежащо на" тялото им - което в много от случаите е точно така.

Но с израстването на човека в скалата на съзнанието той е в състояние да отдели своето "Мен" от идеята за тялото си и е способен да мисли за своето тяло като за "принадлежащо на" неговата ментална част. Но дори и тогава е твърде склонен изцяло да отъждествява "Мен" с менталните състояния, емоции и т.н, които усеща, че съществуват вътре в него. Той е твърде склонен да разглежда тези вътрешни състояния като тъждествени със себе си, вместо просто като "неща", породени от определена част от неговата менталност и съществуващи вътре в него - негови и в него, но без да са "самия него". Той вижда, че може

да променя тези вътрешни емоционални състояния чрез усилие на волята и може да предизвиква появата на емоция или състояние с точно противоположната природа по същия начин и въпреки това същият този "Мен" продължава да съществува. И така, след известно време човек е способен да отдели посочените различни ментални състояния, емоции, чувства, навици, свойства, характеристики и други индивидуални ментални черти - той е способен да ги отдели настрана в "Не-мен" колекция от любопитни и обременителни неща, както и от ценни принадлежности. Това изисква голяма мисловна концентрация и сила на мисловния анализ от страна на ученика. Но все пак задачата е напълно изпълнима за напредналия ученик, а дори и онези, които не са толкова напреднали, са способни да видят във въображението си как може да бъде изпълнен този процес.

След като този процес на отделяне настрана бъде изпълнен, ученикът ще установи, че се намира в съзнателно притежаване на един "Аз", който може да се разглежда в неговия двойствен аспект на "Аз" и "Мен". "Мен" ще бъде чувствано като Нещо ментално, в което могат да се породят мислите, идеите, емоциите, чувствата и другите психични състояния. То може да се разглежда като "ментална утроба" - както древните са го определили - способна да създава ментално потомство. То докладва на съзнанието като "Мен" с потенциални способности за създаване и пораждане на ментално потомство от всякакъв вид и сорт. Усеща се, че силите му от творческа енергия са огромни. Но въпреки това като че ли осъзнава, че трябва да приеме някаква енергийна форма или от своя "Аз"-спътник, или от някой друг "Аз", преди да е в състояние да даде живот на своите ментални

създания. Това съзнание носи със себе си разбиране за една огромна способност за ментална работа и творчески възможности.

Ученикът обаче скоро установява, че това не е всичко, което той открива в своето вътрешно съзнание. Установява, че там съществува едно ментално Нещо, което е способно да Поиска това "Мен" да действа в определена творческа посока и което заедно с това е в състояние да стои отстрани и да наблюдава процеса на менталното творчество. Тази част от себе си той е научен да нарича свой "Аз". Той е способен да остава в това съзнание по свое желание. Открива, че не съществува съзнание за някаква способност да поражда и активно да създава в смисъл на постепенен процес, обслужващ мисловните операции, а по-скоро усещане и съзнание за способност да се излъчва енергия от "Аз" към "Мен" - процес на "възнамеряване" менталното творчество да започне и да продължи. Открива също така, че "Аз" е способен да стои отстрани и да наблюдава операциите на менталното творчество и създаването на това "Мен". Този двойствен аспект на ума съществува във всеки човек. "Аз" представлява Мъжкият принцип на Менталния род, а "Мен" представлява Женският принцип. "Аз" е аспектът Биване, "Мен" е аспектът Ставане. Ще забележите, че Принципът на съответствието функционира на това ниво, точно както функционира на висшето ниво, на което се осъществява създаването на Световете. Двете са подобни по вид, макар и твърде различни по степен. "Каквото горе, това и долу."

Тези аспекти на ума, Мъжкият и Женският принцип, "Аз" и "Мен", разгледани във връзка с добре познатите ментални и психически феномени, дават универсалния ключ към тези, недостатъчно добре из-

вестни области на ментално опериране и проявяване. Принципът на менталния род ни осигурява истината, която лежи в основата на цялата сфера на феномена на менталното въздействие.

Тенденцията на Женския принцип винаги е по посока на приемането на впечатления, докато тенденцията на Мъжкия принцип винаги е по посока на раздаване или изразяване. Женският принцип има много по-различно поле на действие от Мъжкия. Женският принцип ръководи работата по пораждането на нови мисли, понятия, идеи, включително работата на въображението. Мъжкият принцип свързва себе си с работата на "Волята" в различните й етапи. И все пак вероятно и без активната помощ на Волята на Мъжкия принцип Женският принцип ще остане удовлетворен от създаването на ментални образи, които са резултат от впечатления, получени отвън, вместо създаването на оригинални ментални творения.

Хората, които могат да отделят непрекъснато внимание и мисъл на даден предмет, използват активно и двата Ментални принципа - Женският в работата на активното ментално създаване и Мъжката Воля в стимулирането и енергизирането на творческия дял на ума. Повечето хора наистина използват Мъжкия принцип съвсем малко и се задоволяват да живеят в съответствие с мислите и идеите, внушени в "Мен" от "Аз" на ума на другите хора. Сега обаче целта ни не е да се спираме върху този проблем, с който можете да се запознаете от всеки учебник по психология, разполагайки с ключа, който ви дадохме за Менталния род.

Ученикът в сферата на Психическите феномени е наясно с удивителните явления, определяни като Телепатия, Пренасяне на мисъл, Мисловно въздействие, Внушение, Хипноза и други. Мнозина са търсили

обяснение на тези различни фази на феномена в съответствие с теориите за "двойствения ум". И в определена степен са прави, тъй като съществува ясно проявяване на две различни фази на менталната активност. Но ако такива ученици разгледат тези "двойствени умове" в светлината на Херметичното учение за Вибрациите и Менталния род, те ще установят, че дългото търсене на ключа е към своя край.

При феномена Телепатия се вижда как Вибриращата енергия на Мъжкия принцип се излъчва по посока на Женския принцип на някой друг човек, като последният приема зародиша на мисълта и й позволява да се развие и да узрее. По същия начин действат Внушението и Хипнозата. Мъжкият принцип на индивида, правещ внушения, насочва поток от Вибрираща енергия или Волева сила към Женския принцип на другия човек и последният го възприема, превръщайки го в свой, като мисли и действа в съответствие с него. Идея, поставена по този начин в ума на някой човек, расте и се развива и с времето се разглежда като законна ментална рожба на индивида, докато всъщност е като кукувиче яйце, поставено в гнездо на лястовица, където то унищожава законните рожби и се настанява като у дома си. Нормалният метод е Мъжкият и Женският принцип в ума на индивида да се координират и да действат в хармония и съгласувано помежду си. За съжаление обаче Мъжкият принцип в обикновения човек е прекалено мързелив, за да действа - проявата на Силата на Волята е твърде слаба и последицата е, че такива хора се управляват почти изцяло от ума и волята на другите хора, на които те позволяват да извършват процесите на мисленето и волята вместо тях. Колко са оригиналните мисли и действия, изпълнявани от обикновения човек? Не са

ли повечето хора просто сянка и ехо на другите хора, които имат по-силна воля или ум от техните? Проблемът е, че обикновеният човек пребивава почти изцяло в своето "Мен" съзнание и не разбира, че притежава такова нещо, като "Аз". Той се е установил изцяло в Женския принцип на Ума, а Мъжкият принцип, в който е разположена Волята, е пасивен и неизползван.

Силните мъже и жени на света неизменно демонстрират Мъжкия принцип на Волята и тяхната сила зависи материално от този факт. Вместо да живеят на основата на впечатленията, оставени в ума им от другите хора, те владеят собствения си ум с помощта на своята Воля, придобивайки вида ментални образи, които желаят, и нещо повече, доминирайки по същия начин над умовете на другите. Погледнете по какъв начин силните хора успяват да внедрят своите мисли-зародиши в ума на широки кръгове хора, карайки последните да мислят в съответствие с желанията и волята на силните индивиди. Това е причината масите да се държат като овце, без никога да родят и една собствена идея, нито да използват собствените си способности за ментална активност.

Проявлението на Менталния род може да се види навсякъде около нас в ежедневието. Магнетичните индивиди са онези, които са в състояние да използват Мъжкия принцип така, че да внушат своите идеи на другите хора. Артистът, който кара хората да се смеят или да плачат, когато пожелае, използва този принцип. Същото важи и за добрия оратор, политик, проповедник, писател или друг индивид, който се е изправил пред вниманието на широката публика. Специфичното въздействие, упражнявано от някои хора над другите, се дължи на изявата на Менталния род, наред

със споменатите по-горе Вибрации. В този принцип се крие тайната на индивидуалния магнетизъм, индивидуалното въздействие, очарование и т.н., както и феноменът, определян най-общо като Хипноза.

Ученикът, запознал се с феномена, който се споменава най-общо като "парапсихични способности", ще открие важната роля, която в посочения феномен играе силата, определена от науката като "Внушение" - термин, чрез който се има предвид процеса или метода, с чиято помощ дадена идея се пренася или се "запечатва*в" ума на другия, карайки ума на този човек да действа в съответствие с нея. Правилното разбиране на Внушението е необходимо заради интелигентното схващане на различните психични явления, в основата на които лежи Внушението. Но още по-необходимо за ученика, изучаващ Внушението, е знанието относно Вибрацията и Менталния род. Защото целият принцип на Внушението зависи от принципа на Менталния род и Вибрацията.

За авторите и преподавателите в областта на Внушението е нещо обичайно да обясняват, че "обективният или волеви" ум е този, който осъществява впечатлението или внушението върху "субективния или неволеви" ум. Но те не описват процеса, нито ни дават някаква аналогия в природата, с чиято помощ бихме могли по-лесно да възприемем идеята. Ако вие обаче разгледате проблема в светлината на Херметичното учение, ще сте в състояние да разберете, че зареждането с енергия на Женския принцип от Вибриращата енергия на Мъжкия принцип е в съответствие с универсалните закони на природата и че природният свят предлага безброй аналогии, с чиято помощ принципът може да бъде разбран. Всъщност Херметичното учение показва, че самото създаване на Света се под-

чинява на същия закон и че във всички творчески прояви на Духовно, Ментално и Физическо ниво, Принципът на рода винаги действа - тази проява на Мъжкия и Женския принцип. "Каквото горе, това и долу; каквото долу, това и горе." И нещо повече, след като веднъж принципът на Менталния род бъде схванат и разбран, различните явления от психологията изведнъж стават податливи на смислена класификация и изучаване, вместо да са обвити в неяснота и мрак. Принципът се "осъществява" в практиката, защото се основава върху вечните универсални закони на живота.

Няма да се впускаме в подробно разглеждане или описание на различните феномени на ментално въздействие или психическа активност. През последните години бяха написани и издадени по този въпрос доста книги, някои от които много добри. Основните факти, които се посочват в тях, са верни, въпреки че някои автори са се опитали да обяснят феномена със свои теории. Ученикът може да се запознае с тези въпроси и използвайки теорията за Менталния род, той ще е в състояние да внесе ред в хаоса на противоборстващите си теории и учения и, нещо повече, ще може лесно сам да се превърне в специалист по проблема, ако желае. Целта на този труд не е да даде обстойно изложение на психичния феномен, а по-скоро да предостави на ученика универсален ключ, с чиято помощ той да е в състояние да отключи множеството врати, водещи към онези части на Храма на знанието, които той може би иска да изследва. Чувстваме, че при това представяне на ученията на Кибалион някой може да открие обяснение, с чиято помощ да отстрани редица неясноти, ключ, който ще отключи много врати. Каква е ползата да навлизаме в под-

робности относно всички характеристики на психическите явления и менталната наука, при положение че даваме в ръцете на ученика средствата, с чиято помощ той може да се запознае цялостно с всяка фаза на проблема, който евентуално го интересува. С помощта на Кибалион човек може да прегледа внимателно по нов начин всяка окултна библиотека, тъй като старата Светлина от Египет осветлява и изяснява много тъмни страници и неясни проблеми. Това е целта на тази книга. Ние не излагаме някаква нова философия, а по-скоро предлагаме контурите на едно велико, старо като света Учение, което ще изясни ученията на другите и ще послужи като Велик помирител на различните теории и противоборстващите си учения.

Глава XV

ХЕРМЕТИЧНИ АКСИОМИ

"Притежаването на Знание, ако не е придружено от проява и изразяване в Действие, е като трупането на скъпоценни метали - безсмислено и глупаво нещо. Знанието, подобно на Богатството, е предназначено за Използване. Законът на използването е Универсален и този, който го нарушава, страда заради противопоставянето си на природните сили."

Кибалион

Херметичните учения, макар и винаги да са били държани здраво заключени в ума на техните щастливи притежатели поради причини, които вече изложихме, никога не са били предназначени просто да се трупат и да се държат в тайна. Законът за използването пронизва Учението, както можете да се убедите от справката с горния цитат от Кибалион, в който това положение е много ясно изразено. Познание без Използване и Изразяване е нещо безсмислено, което не носи никакво добро на своя притежател или на хората. Бъдете нащрек за Ментално скъперничество и прилагайте на Практика това, което сте научили. Изучавайте аксиомите и афоризмите, но освен това ги практикувайте.

По-долу даваме някои от по-важните Херметични аксиоми, взети от Кибалион, като всяка от тях е придружена от коментар. Възприемете ги като свои собствени и ги практикувайте и използвайте, защото те не са ваши в действителност, докато не сте ги Използвали.

> ***"За да промените своето настроение или ментално състояние, променете вибрацията си."***
>
> Кибалион

Човек може да промени менталните си вибрации с усилие на Волята в посоката на целенасоченото фиксиране на Вниманието върху някакво по-желано състояние. Волята насочва Вниманието, а Вниманието променя Вибрацията. Развивайте Изкуството на Вниманието с помощта на Волята и тогава ще сте разкрили тайната на Овладяването на Настроенията и Менталните състояния.

> ***"За да премахнете нежелана честота на менталната вибрация, задействайте Принципа на противоположностите и се концентрирайте върху противоположния полюс на този, който искате да потиснете. Убийте нежеланото чрез промяната му в неговата противоположност."***
>
> Кибалион

Това е една от най-важните Херметични формули. Тя се основава върху истински научни принципи. Вече ви показахме, че едно ментално състояние и неговата противоположност са чисто и просто двата полюса на

едно и също нещо и че посредством Ментална трансмутация полярността може да се обърне. Този принцип е известен на съвременните психолози, които го прилагат за премахване на нежелани навици, като карат своите ученици да се концентрират върху противоположното качество. Ако сте завладяни от Страх, не си губете времето да "убивате" Страха, а вместо това развийте качеството Смелост и Страхът ще изчезне. Някои автори са изразили тази идея по-недвусмислено, използвайки за пример тъмната стая. Вие не трябва да изхвърлите или изгоните Тъмнината, а просто да вдигнете кепенците на прозорците и да пуснете Светлината, в която Тъмнината да изчезне. За да отстраните дадено Отрицателно качество, се концентрирайте върху Положителния полюс на същото качество и вибрациите постепенно ще се променят от Отрицателни в Положителни, докато накрая вие ще се прехвърлите изцяло върху Положителния полюс, напускайки Отрицателния. Обратният процес също е реален, както мнозина са открили за свое съжаление, когато са допуснали да вибрират прекалено дълго време върху Отрицателния полюс на нещата. Променяйки своята полярност, вие можете да овладеете настроенията си, да промените менталните си състояния, да преправите вътрешното си състояние и да изградите характера си. Голяма част от Менталното майсторство на напредналите херметици се дължи на прилагането на тази Поляризация, която представлява един от важните аспекти на Менталната трансмутация. Спомнете си Херметичната аксиома (цитирана преди), в която се казва:

> ***"Умът (както и металите и елементите) може да бъде преобразуван от едно***

състояние в друго; от една степен в друга; от едно положение в друго; от един полюс в друг; от една вибрация в друга."

Кибалион

Владеенето на Поляризацията е владеене на фундаменталните принципи на Менталната трансформация, или на Менталната алхимия, защото докато човек не овладее изкуството на промяната на собствената си полярност, той няма да бъде в състояние да въздейства върху заобикалящата го среда. Разбирането на този принцип Ще позволи на индивида да промени собствената си Полярност, както и тази на другите, стига да желае да отдели необходимите за овладяването на изкуството време, усилия, усвояване и практика. Принципът е верен, но постигнатите резултати зависят от упоритото търпение и практика на ученика.

"Ритъмът може да бъде неутрализиран чрез прилагането на Изкуството на Поляризацията. "

Кибалион

Както обяснихме в предишните глави, херметиците твърдят, че Принципът на ритъма се проявява както на Физическо, така и на Ментално ниво, и че смущаващото редуване на настроения, емоции, чувства и други ментални състояния се дължи на люлеенето на менталното махало напред и назад, което ни тласка от едната крайност на емоциите в другата. Херметиците освен това учат, че Законът за неутрализацията позволява на човека до голяма степен да преодолее действието на Ритъма в съзнанието. Както обяснихме, съществува Висше ниво

на Съзнанието, както и обичайното Нисше ниво и Майсторът, като се издига мислено до Висшето ниво, предизвиква настъпването на люлеенето на менталното махало на Нисшето ниво, като по този начин той, пребивавайки върху Висшето ниво, освобождава съзнанието от обратния мах на махалото. Това се постига чрез поляризацията върху Висшия Аз, като по този начин менталните вибрации на Егото се издигат над тези на обикновеното ниво на съзнанието. Това наподобява издигането над нещо, което след това свободно преминава под вас. Напредналият херметик поляризира себе си върху Положителния полюс на своето Същество - полюса "Аз съм" - вместо върху полюса на личността, и чрез "отхвърляне" и "отричане" на действието на Ритъма се издига над неговото ниво на съзнанието. Оставайки твърдо в своето Изразяване на Съществото, той позволява на махалото да направи мах назад върху Нисшето ниво, без да промени своята Полярност. Това се осъществява от всички индивиди, които са постигнали определена степен на владеене на себе си, независимо дали разбират закона, или не. Подобни индивиди просто "отказват" да бъдат залю¬лявани назад от махалото на настроението и емоцията и чрез непоколебимото утвърждаване на по-висшето те остават поляризирани върху Положителния полюс. Майсторът, разбира се, достига далеч по-голяма степен на умение, тъй като разбира закона, който той преодолява с помощта на по-висш закон и чрез използването на своята Воля постига степен на Равновесие и Ментална устойчивост, почти невероятни за тези, които позволяват да бъдат люшкани напред и назад от менталното махало на настроенията и емоциите.

Винаги помнете обаче, че вие всъщност не унищожавате Принципа на ритъма, защото той е неунищо-

жим. Просто преодолявате един закон чрез неутрализирането му с помощта на друг, като по този начин поддържате равновесие. Законите на равновесието и неутрализирането функционират както на Ментално, така и на Физическо ниво, и разбирането на тези закони позволява на човека на пръв поглед да побеждава законите, докато в действителност той просто ги неутрализира.

> ***"Нищо не се изплъзва от действието на Принципа на причината и следствието, но съществуват много Нива на Причиняване и човек може да използва законите на. по-висшето, за да надмогне законите на по-нисшето."***
>
> Кибалион

Чрез разбиране на практиката на Поляризацията херметиците се издигат до по-високо ниво на Причиняване и по този начин неутрализират законите на по-ниските нива на Причиняване. Издигайки се над нивото на обичайните Причини, в известна степен самите те се превръщат в Причини, вместо просто да бъдат Причинявани. Като са способни да владеят собствените си настроения и чувства и като са в състояние да неутрализират Ритъма, както вече обяснихме, те могат да избегнат голяма част от въздействията на Закона за причината и следствието на обичайното ниво. Повечето хора са подчинени на своята среда, на волята и желанията на другите, които са по-силни от тях, на действието на вродените си склонности, на внушенията на онези, които са около тях, и на други външни причини; всички те проявяват тенденцията да

ги движат по шахматната дъска на живота, като че ли са обикновени пешки. Издигайки се над тези причини, напредналите херметици се стремят към по-високо ниво на ментално действие и чрез овладяване на своите настроения, емоции, импулси и чувства те създават за себе си нови характери, качества и способности, чрез които преодоляват обичайната си среда и по този начин се превръщат на практика в играчи, вместо в обикновени пионки. Такива хора играят играта на живота с разбиране, вместо да бъдат тласкани насам и натам от по-силните влияния, сили и воли. Те използват Принципа на причината и следствието, вместо да бъдат използвани от него. Разбира се, дори и най-развитите са подчинени на Принципа, както той се проявява на висшите нива, но на нисшите нива на активност те са Господари, а не Роби. Както се казва в Кибалион:

> ***"Мъдрите служат върху висшето, но управляват върху нисшето. Те се подчиняват на законите, идващи над тях, върху собственото им ниво, а тези под тях те управляват и им дават нареждания. И все пак, правейки го, представляват част от Принципа, вместо да му се противопоставят. Мъдрият се подчинява на Закона и разбирайки неговото действие, той го използва, вместо да бъде негов сляп роб. Точно както добрият плувец се обръща насам и натам, променяйки посоката по свое желание, вместо да се носи като дънер по течението, така прави и мъдрият в сравнение с обикновения човек - и все пак той е едновременно и дънерът,***

и плувецът; и мъдрият, и глупакът са подчинени на Закона. Този, който разбира това, е на пътя към Майсторството."

Кибалион

В заключение нека отново привлечем вниманието ви към Херметичната аксиома:

"Истинската Херметична трансмутация представлява Ментално Изкуство."

Кибалион

В горната аксиома херметиците учат, че Великото Дело, насочено към въздействието върху средата на индивида, се осъществява чрез Ментална сила. От това, че Светът е изпяло ментален, следва, че той може да се управлява единствено чрез Менталността. И в тази истина трябва да се намери обяснението на всички феномени и прояви на различните ментални способности, които привличат толкова силно вниманието в тези първи години на двадесети век. Зад ученията на различните култове и школи остава винаги действащият принцип на Менталната субстанция на Света. Ако Светът е Ментален по своята субстанционална природа, от това следва че Менталната трансмутация трябва да промени условията и феномените на Света. Ако Светът е Ментален, в такъв случай Умът трябва да бъде най-висшата сила, въздействаща върху неговите явления. Ако това се разбере, в такъв случай на всички така наречени "чудеса" и "вълшебства" се вижда действителната им същност.

"ЦЯЛОТО е УМЪТ; Светът е Ментален."

Кибалион

Тримата Посветени

КИБАЛИОН

„За нас е голямо удоволствие да представим на вниманието на учениците и изследователите на Тайните Учения тази малка книга, основаваща се върху древното Херметично Учение. Целта на книгата не е формулирането на някаква специална философия или учение, а по-скоро да даде на учениците една теза за Истината и тя да послужи за помирение на различните части от окултното познание, които привидно са противоположни едни на други. Намерението ни не е да издигнем нов Храм на Знанието, а по-скоро да предоставим в ръцете на ученика Универсален ключ, с който да може да отвори много вътрешни врати в Храма на Мистериите, през чиито главни врати той вече е преминал.

Постарали сме се да ви дадем представа за фундаменталните учения на Кибалион, като сме разкрили работните Принципи, така че вие да ги приложите сами. Ако вие сте истински ученик, ще успеете да използвате тези Принципи - ако не сте, трябва да се развиете, тъй като в противен случай Херметичното Учение ще бъде за вас просто думи."

Тримата Посветени